UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Quart[us] ar. tractat[us] sp[ons]alis sup[er] q[ua]tuor. c. lib. thren[...]. [et] oratione Hiere. Exposit[us] historice licet raro. Allegorice p[ro] eccl[es]ia. Tropologice p[ro] ai[...]a. Aliq[uo]d ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

tes. Maioꝛ eſt nr̄a iniq̄tas q̄ vt veniā mereamur. Gen̄.
iiij. de pe.diſ.i.§.deniq̄z.v.caym. Sed dicam⁹ cū Manaſſe
dn̄o deo noſtro. Immenſa vo ⁊ inueſtigabilis mia pro-
miſſionis tue:qm̄ tu es dn̄s altiſſimus ſup oēm terrā:lon
ganimis ⁊ multum miſericoꝛs: ⁊ penitens ſup malitias
hoim. Peccauim⁹ ſup numerū arene maris:⁊ multiplica
te ſunt iniquitates noſtre. Incuruati ſumus multo vincu
lo ferri: ⁊ non eſt reſpiratio nobis:q: excitauimus iracū-
diam tuā:⁊ malū coꝛam te fecimus:ſtatuentes abomina
tiones ⁊ multiplicātes offenſiones. Et nunc flectim⁹ ge
nua coꝛdiū noſtroꝝ p̄cantes a te bonitate. Dn̄e peccaui-
mus.dn̄e peccauim⁹.iniq̄tates noſtras agnoſcimus.pe-
timus rogātes te.dn̄e remitte nobis:ne ſimul perdamus
cū iniq̄tatibus noſtris.neq̄z in eternū reſerues mala no-
bis:q: idignos ſaluabis nos ſm̄ miſericoꝛdiā tuā.ij. Pa-
rali.vlti.in fi. Aug. Nullus de dei mia diffidat maioꝛē eſſe
q̄ noſtra miſeria.tardius ſiquidē videt̄ ei veniā dare q̄
petēti accipere.ſic em̄ feſtinat a toꝛmento ꝯſcientie reum
abſoluere:quaſi eū plus cruciet cōpaſſio miſeri:q̄ ipſum
miſerū paſſio ſui. Nūc vero ad thꝛen̄. p̄ncipium reuerta-
mur: ⁊ quatuoꝛ eius capitula cū oꝛatione Hieremie per
oꝛdinem exponamus: ⁊ adhuc eccleſiam plangamus.
¶ Aleph.lr̄a hebꝛaica interp̄tat̄ doctrina tentationū.

¶ Articulus.iiij.

Quomodo gloſ.af-

fectuoſe.admiratiue. Luce.j.quomō fiet iſtud.xxvij.q.ij.§.j.v̄ſi.cū ergo doctrina. gloſ. Uera aūt doctrina eſt qua deus co gnoſcit̄: ⁊ vniuſcuiuſq̄z ſtat⁹ vel defect⁹ nō ignoꝛat̄. vn̄ Eſa.xliiij. Gloꝛificate dn̄m in doctrinis. Hanc plebs iudeoꝝ nō habuit:ideo hoſtibus ſubiacuit. Unde bn̄ Hieremias ſpū meroꝛis plen⁹ ait. Et factū eſt poſtq̄ in captiuitatem redactus eſt iſrl̄:⁊ hierl̄m deſerta eſt:Sedit Hieremias flens:⁊ planxit lamentatione hac in hieruſalē:⁊ amaro animo ſuſpirans ⁊ eiulans dixit. Quō ſedet ſola ciuitas plena pplo ⁊c. Principiū thꝛeno-rū. Hieremias qui interp̄tatur excelſus dn̄o: plus ſignifi cat virū p̄fectū qui plangit hierl̄m:q̄ interp̄tat̄ pacifica.i. ſup eccl̄iam militantē:que receſſit a pace virtutū:⁊ q̄ du-cta eſt in captiuitatē vitioꝝ q̄ faciūt hoiem ſeruū ⁊ capti-uū. Jo.viij.⁊ vide qd̄ dixi.s.ar.ij.in oꝛone hieremie. Re-coꝛdare.in v̄bo.ſerui dn̄ati ſunt noſtri. Et ſedit ſolus in amaritudine. idē thꝛe.c.iij.ſedebit ſolitari⁹. ⁊ op.facit ad hoc.xj.q.iij.quādo. ¶ Non plangit menia ciuitatis.ſicut nec chꝛiſtus hierl̄m:ſed pplm̄. Luce.xix. Sed tropice po-pulū in captiuitatē ductū. vn̄ Eſa.j. Et relinquet̄ filia ſyō ſicut tuguriū in cucumerario: ⁊ ſicut ciuitas q̄ vaſtatur. Similis locutio in Michea.iij.c. Judices(al's p̄ncipes) eius in munerib⁹ iudicabāt. ſacerdotes eius in mercede reſpondebāt(al's docebāt) ⁊ pphete eius in pecunijs di uinabāt:⁊ ſup dn̄m requieſcebāt dicentes. Nōne dn̄s eſt in nobis:nō venient̄ ſup nos mala. Idcirco ppter vos ſyō quaſi ager arabitur:⁊ hierl̄m vt cuſtodia pomerij erit. ⁊ trāfferuntur hec v̄ba ⁊ exponūtur.j.q.j.iudices. Et ſic fit vehemens exclamatio pphete/plena fletibus/plena do-loꝛibus/plena admiratione ⁊ ſtupoꝛe/dicentis. Quō ſe-det. Sicut em̄ cantica canticoꝝ Salomonis p̄cellūt alia cantica.in q̄bus ſponſus chꝛiſtus ⁊ ſponſa eccleſia dulci-bus fruūtur amplexib⁹:ita ⁊ lamētatiōes Hieremie tro pice ſup eccl̄iam ſunt lamētationes lamentationū: in q̄-bus ſponſi chꝛiſti a ſpōſa eccl̄ia abſentia ppter multā p̄ua ricationē multꝭ fletib⁹ deploꝛat̄. quū dic̄. Quō ſedet: Can tica decēt in p̄ria. Apoc̄.v.ibi.⁊ cantabāt ⁊c.⁊.xiiij.ibi. Et cātabāt ⁊c. Tob.xiij.ibi.cantabit̄ alleluia. Lamentatiōes i h̄ui⁹ vite miſeria.hinc Dauid p̄s.lxiiij. Te decet hymnus de⁹ in ſyon.⁊ alibi.p̄s. lxxxiij. Btūs vir cui⁹ eſt auxilium abs te aſcēſiones in coꝛ. ſuo.diſ.in val.lachꝛy. in loco quē poſuit. ¶ A Luget aūt Hieremias quadrato alphabe-to per quatuoꝛ.c.thꝛenoꝝ:vt oēs ad lamēta inuitet,q: hō

Lamētationum hieremie interp̄etatio,

quatuoꝛ elementis ⁊ humoꝛibus compactus. ex de cele. miſ.in quadā.§.fi.contra.iiij.euangelia ⁊.iiij.ꝯcilia gene ralia q̄ ſunt ſicut.iiij.flumina paradiſi:in quibus velut in quadrato lapide ſancte fidei ſtructura cōſurgit ⁊ perma net.⁊.iiij.v̄tutes cardinales.de q̄bus Sap̄.viij.peccauit. maxime iſtis tēpoꝛibus malis.xv.di.c.j.et.c.ſicut.ex de re-nū.poſt trāſlationē.§.verū. Juſtuz eſt ergo vt cū pphete pctā noſtra cū q̄ternario numero defleamus:⁊ materiali numero nos intus exteriuſq̄z renouem⁹.de q̄ renouatiōe ſupꝛa in oꝛone Hiere.thꝛe.iiij.ſcripſi.in.§.pec. p̄s. cxxxvj. ſup flumina.de pe.di.iij.in ſalicibus.vt q̄ ſup flumina Ba bylonis captiui tenemur:abſoluti p̄nia ⁊ gratia p̄fruſi in noſtra ſyon eccleſia triūphante vera libertate p̄fruamur. Conſtat aūt multa gn̄a rerū eſſe:⁊ q̄rere multas differē-tias lachꝛymarum. aliter pꝛopꝛia pāna: aliter plāgimus aliena.id eſt aliter ploꝛamus deſideria celeſtis patrie.ali ter pꝛo ſcelerū immanitate et terroꝛe gehēne. vn̄ Dauid p̄s.xlj. Fuerūt mihi lachꝛyme mee pa.⁊c. Et alibi. Labo-raui in gemitu meo. His affectib⁹ fideles mouent̄.q̄ to-tum illud Uolumen Ezech. in ſenſum mentis traijciūt in quo erant ſcripte lamentationes carmen ⁊ ve. Ezech.iij. in p̄n.al̄.c.ij in fi.p̄s.cxviij. Exit⁹ aquarū deduxerūt oculi mei ⁊c.vbi expoſitoꝛ. Tunc aqua vere deducit̄: qn̄ alter-nis vicibus/nūc hec nūc illa culpa diluitur. quū viciſſim modo pꝛo hac modo p illa gr̄a fletus effuderit. Deducit aquā:qui nūc ſua/nūc aliena pctā deflet.vel qui nunc pꝛo ſua nūc p aliena cōpungit̄ miſeria. Diuidit aquā: q̄ quā-doq̄z luget mala que cōmiſit. quādoq̄z bona que omiſit. Diuiditur aqua:quādo viciſſim p metu infernalium toꝛ mentoꝝ/vel pꝛo deſiderio lugetur celeſtium gaudioꝛum. Hoc modo eſt anima iuxta fluuiū:ſicut dr̄ Numeri.xxiiij. de peni.diſt.iij. in ſalicibus.j.c.ij.ſuper litera Sade. ſuper verbo.deduc quaſi toꝛrentem.⁊.c.iij.ſuper litera. Phe.ſu per verbo.diuiſiones. ¶ B Eſt aūt lamentatio ex me-roꝛe pꝛeſentis vite/aut ex deſiderio eterne vite/coꝛdibus humanis dono ſpiritusſancti infuſa cōpunctio. Terrene aūt hieruſalem ⁊ populi excidium deploꝛatur:vt p̄ſentis eccleſie dāna defleantur. Et quia ruētes a fide populi ca priuantur: vniuſcuiuſq̄z anime que fuit templū ſpūſſan-cti ruina plangatur.j.ad Coꝛ.v. Hiero. Uerum chꝛiſti tē plum anima credentis eſt.illam exoꝛna:illam veſti:in illa offer donaria:in illa chꝛiſtum ſuſcipe. ¶ Ploꝛat aūt Hie remias ad ruinas ſingulas ciuitatis ⁊ populi: vt diſcant ſinguli deflere ppꝛia: quū defleat ipſe cōmunia ⁊ aliena delicta. Dicit ergo. Quomodo ſedet ſola ciuitas ⁊c. Hi-ſtoꝛice. Terreſtris hieruſalē pplo ſpoliata:ignominia ple na:inter hoſtes humiliata. Olim populoſa inter hoſtes gloꝛioſa. Facta eſt quaſi vidua dn̄a gentiū.regibus deſti-tuta.ſacerdotibus deſolata.templo p̄fanato. ⁊ vaſoꝛum gloꝛia exploſa.auxilio dei deſtituta. Dn̄a gentium: quas antea ſubuerterat ⁊ ſubiugauerat. ¶ C Item ſm̄ alle-goꝛiaꝫ. Paſcaſius. Quō ſedet ſola ciuitas. Lachꝛymoſius plangenda eſt eccleſia culpis exigentibus. ſponſi abſen-tia viduata.quō ſedet ſola ciuitas dei ⁊ angeloꝛū auxilio deſolata. Si em̄ ſponſus cū ipſa eſſet:nō eſſet lugenda.q: nō poſſunt filij ſponſi lugere/q̄diu cum illis eſt ſponſus. Mat.ix.⁊ Luce.v.vn̄ ⁊ Hiere.pꝛe oibus ⁊ pꝛo oibus fle-bat:nō ruinā ſaxoꝝ/ſꝫ hoim. Et illi⁹ quā deploꝛat ſignat miſeriā.quū dicit.quō ſedet. et ſui ploꝛantis:ſicut ⁊ Job ſedere in ſterq̄linio p̄hibetur. Job.ij. Et de hac captiuita te hiſtoꝛice ⁊ allegoꝛice d̄: in p̄s.cxxxvj. Sup flumina ba. il.ſedi.⁊c.de peni.diſt.iij.in ſalicibus. ¶ Qui ſedimus in thꝛono regni celeſtis ⁊ virtutū. ⁊ ſtare noluimus.iure ſu-per flumina tentationum ſedentes/dolemus. vnde Eſa. xlvij. Deſcende:ſede in puluere filia Babylonis. id eſt cō fuſionis peccati.ſede in terra.nō eſt ſolium filie chaldeo-rum.que verba exponuntur:⁊ leguntur.xxxij.q.v.ſi pau-lus. Sic noſtra hierl̄m ſancta eccl̄ia quū in membꝛis ſuis q̄ plurimis multipliciter offenderit: non eſt ei ſolium dignitatis virtutum ⁊ gratie; ſed ſoꝛdidatur in terrenis

Lamētatio q̄d ſit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vitijs.vnde Hiere.plangit nō modo quia ſedet terrenis operibus ſoꝛdidata:ſed q: ſola ⁊ quaſi vidua. q: pꝛo turpitudinis feditate a ſponſo derelicta. Hiere.iij. Tu autē foꝛnicata es cum amatoꝛibus multis.tñ reuertere ad me dicit dñs.non vere vidua ſcꝫ.nam etſi ad tēpus a ſponſo deijcitur:ſponſalitatis tñ iura retinētur:vt ſi redire ꝑ penitentiā voluerit/ſponſum retribuat nulli tributo ſubiacens pctī. Unde dicitur. Quomodo ſedet ſola. deſolata

Solitudo duplex.

deſtituta/humiliata/ſola ſine auxilio dei ⁊ angeloꝝ. Talis ſolitudo mala eſt. Eccl'ſ.iiij. Ve ſoli.lxxxj.di.in oībus vij.q.j.illud.ex̄ de ſta.mo.c.ij.id eſt ſine charitate.al's ſolitudo ſancta eſt.de pe.di.ij.§.romanos.ꝟ. quādo adā.al's eſt capitellum.vbi de hoc.⁊ pꝛe.c.in oībus.⁊ de qua Job iij.Edificant ſibi ſolitudines.vnde Bern̄. Aia ſancta ſola eſto.vt ſoli omniū ſerues teipm/quē tibi ex oībus elegiſti.fuge publicū:fuge ipſos domeſticos:ſecede ab amicis ⁊ intimis/ etiam ab illo qui tibi miniſtrat. an neſcis verecūdum te habere ſponſum:q nequaq̄ velit indulgere pꝛeſentiā ſuam p̄ſentibus ceteris: ſecede ergo potius mente q̄ coꝛpoꝛe.non pꝛo tēpoꝛe:ſed deuotiōne: ſed ſpiritu:ſed intentione: qui ſic panibus ſpūalibus ſaturatur. Mar.viij.j.in.c.Thꝛeñ.ſup litera Joth.i textu. Sedebit ſola ciuitas/aia vel eccleſia.quare eccleſia vocetur ciuitas dixi in p̄ma parte iſtius operis.s̄.in.§.⁊ p̄mo quidē. ꝟ.q̄ aūt eccleſia.in ar.lxj.Ciuitas eccleſia ciuium populi chꝛiſtiani vnitas.de cō.di.j.eccleſia.Eccleſia nūc ſciſſa:occidentalis ꝑ vitam malā in pluribus. oꝛiētalis ꝑ hereſes ⁊ ſchiſmata.xxiiij.q.j.qm̄ vetus. Plena ppl'o. eccleſia ex gentibus ⁊ tribubus ⁊ linguis cōgregata:⁊ ꝑ totū mundum dilatata infidelibus populis.xciij.diſt.legimus.plena etiā quōdam virtutibus ⁊ ſuffragijs ſanctoꝝ:quaſi ciuitas plena populo:nūc deſolata:que p̄us pollebat diuinis operibus inter frequētias ſodaliū ſanctoꝝ: nūc inter hoſtes demones ⁊ facinoꝛoſos hoīes ſedet ſquallida:cui nulla eſt ſocietas ſanctoꝝ.nulla cū fructu cōio ſacramentoꝝ.nulla cum ſponſo participatio. ſed redacta in tributa vitioꝝ/⁊ ſeruitutē regū.ex̄ de immu.ec.non min⁹. Facta eſt quaſi vidua.nō vere/vel ex toto: ꝓpter bonos intra eccleſiam.de ꝯſe.di.iiij.queris.ibi. Sancta mater eccleſia que in ſanctis eſt.Uidua/abſente ⁊ indignato ſpōſo/ꝓpter multos amatoꝛes ſe derelicto aſſumptos.Hiere.iij.Tu aūt foꝛnicata eſt cum amatoꝛibus multis. Domina olim gentiū deuictarū ſcꝫ vitioꝝ. Pꝛinceps pꝛouinciarū/quas hieruſalem tributarias fecerat. Facta eſt ſub tributo.chaldeoꝝ. ¶ Allego. Pꝛinceps ꝓuinciarū eccleſia romana/ꝓnceps aliarū eccleſiarū.xxij.di.de conſtantinopolitana.facta eſt ſub tributo vitioꝝ ⁊ cenſuū/in membꝛis in maioꝛib⁹ p̄latis.Auferat chꝛiſtus cito a ſua eccl'ia hoc tributū ⁊ hoc iugum/⁊ hanc virgam diaboli exactoris.ſicut in die madian/q̄ interpꝛetatur ꝯtradictio. Eſa.ix. ¶ Beth ploꝛans ploꝛauit in nocte. Paſcaſius. Ploꝛat eccleſia in nocte.i.inter aduerſa huius vite.de hac nocte Job.iij.vel in nocte peccati poſita. vnde Rom̄.xiij. Nox pꝛeceſſit. Job.iij. Sit nox illa ſolitaria nec laude digna. Sed nō ploꝛat ſuo arbitrio:ſed miſerante dño. niſi enim dñs miſericoꝛdia motus. Luce.vij.de vidua/eā ſolā ſedere vidiſſet:minime ploꝛaſſet.vnde ⁊ Luce.xxij.Cōuerſus dñs reſpexit petrū.⁊ ſequit̄. Petrus fleuit amare. de pe.diſt.j.petrus.in p̄n.di.vbi Beda. Reſpicere namq̄ eius/miſereri eſt.p̄s.xxiiij.Reſpice in me ⁊ miſerere mei.q: nō ſolum quū agitur penitentia/verū etiam vt agat̄ dei miſericoꝛdia neceſſaria eſt. ¶ Itē Amb.Deniq̄ quos ieſus reſpicit/ploꝛant delictum.vñ ſequitur.Et recoꝛdatus eſt petrus ⁊c.Et lachꝛyme eius in maxillis eius.Mar. Illa anime cōſcientia eſt.vultus in maxillis foꝛmatur. Unde vniuſcuiuſq̄ qualitas in conſcientia monſtratur.conſcientia vero que nouit peccata ſua/ ſemper debet fonte lachꝛymarū irrigari.de pe. diſt.j.in p̄n.c.lachꝛyme.c. petr⁹. He lachꝛyme vtinam a maxilla aſcendant vſq̄ ad celum. Eccl'i.xxxv.a maxilla eñ aſcendunt vſq̄ ad celū. ¶ Itē in nocte intus/aliena aura. Luce exterius/mūdi aduerſitate.peccatoꝝ cecitate ploꝛans ploꝛat:q: intus p̄us pungitur.⁊ ſic exterius pꝛopꝛijs lachꝛymis baptizatur:q̄ de coꝛdis fonte ꝓducuntur.quarū vbertatem inſinuans ꝓpheta Hiere.ait. Ploꝛās ploꝛauit.Hoc modo nō minus exterioꝛ q̄ interioꝛ homo refoꝛmādus abluitur. Lachꝛyme eius in maxillis eius.Maxille eccleſie/ſunt doctoꝛes ⁊ rectoꝛes/qui ſciūt ſua ⁊ aliena pctā plangere/nō tegere:de q̄bus dicitur in canticis.j.c. Pulchꝛe ſunt gene tue ſicut turturis.xliij.diſt.in p̄n.⁊ Canti.v.Gene illius ſicut areole aromatum.⁊ Canti.vj.Sicut coꝛtex mali/punici: ſic gene tue. In his eñ doctoꝛib⁹ ⁊ p̄latis quū ſci ſunt/eccleſie pulchꝛitudo oſtendit̄.vt ait Chꝛyſo. Ex ipſoꝛum p̄dicatione in coꝛpus eccleſie traijcimur.qui ſicut plus ceteris in coꝛpoꝛe chꝛiſti myſtico laboꝛant. ex̄ de renū.ꝟ.cū pꝛidem.§.verum.ibi.ꝓpter laboꝝ anguſtias.⁊.§.poꝛro.ibi.qm̄ ſi laboꝛis cauſam ⁊c. Plus gemūt ⁊ ploꝛant eos quos vident in nocte delictoꝝ verſari ⁊ in cecitate erroris. ¶ Ploꝛat ſponſa eccleſia a cōplexu ſponſi remota.de ꝯſe.di.iiij.queris.ibi.ſancta mater eccleſia que in ſanctis eſt. In nocte ignoꝛantie hui⁹ mūdi ploꝛat ꝓ ijs qui moꝛtui iacent in pctīs. Ploꝛat pꝛo virginibus/continentib⁹/⁊ cōiugatis/q̄ ſe hoſpites ⁊ peregrinos cōfitentur ſuper terram.de pe.di.j.fleat. ¶ Non eſt q̄ ꝯſoletur eam ex oīb⁹ charis eius.ſanctis ſcꝫ vel angelis:niſi recipiat ꝯſolationem ſpiritusſancti.qui ꝓpterea paracletus.i.conſolatoꝛ dicitur Jo.xv. Unde omnes amici eius ſpꝛeuerunt eam.quia deus ſpꝛeuit eam:dum ſubtrahit ei auxiliū.xxiij.q. nabuchodonoſoꝛ.ꝟ.idem.ibi.cum vero aliquos.⁊ gloſ. tradere.Et facti ſunt ei inimici. cuius deus inimicus.ar.xc.diſ.ſic inimicus.a cui⁹ equitate nō poſſunt diſcoꝛdare. Item. Non eſt qui ꝯſoletur eam.vero ꝯſolatoꝛe amiſſo.ſpūſancto.qui ſunt potius inimici. de quib⁹ d: Hiere.ix. Dis amicus fraudulenter incedit. Facti ſunt ini.quū in die iudicij ſm̄ apl'm ad Roma.ij.inſurgent cogitatiōes miſeram aiam cruciantes:⁊ demones peſſimi ꝑſuaſoꝛes qui nūc decipiendo vt amici blandiūtur. ¶ Que ſit aūt que ſuperius ploꝛet.Beth l'ra oſtendit:q̄ interpꝛetat̄ domus/ſcꝫ eccleſia.xxiiij.q.j.q̄ dignioꝛ. Quare eccl'ia vocet̄ domus.s̄.in p̄ma parte iſtius opis dixi. in.§.⁊ p̄mo q̄dē. ꝟ.q̄ autē.in.lxj.ar. Iſta eſt domus Jacob pꝛimū ſynagoga in egyptū ingreſſa/⁊ in captiuitate detenta/⁊ diu dementia egreſſa.ſm̄ illud p̄s.cxiij. In exitu iſrl' de egypto domus Jacob ⁊c. Et eccleſia ſancta exigentibus pctīs rurſus in babylone captiuatur.i.in confuſione pctōꝝ ⁊ ideo ploꝛanda. ¶ Item. Omnes amici eius ſpꝛeuerunt eam.quia eccleſia nōnūq̄ pꝛo peccatis ſuis affligitur.et condēnatur tam ab interioꝛib⁹ q̄ ab exterioꝛibus inimicis qui ſe dicunt amicos. ¶ Symel plenitudo interpꝛetatur.eccleſia p̄mitiua plena gratia.Actuū.ij. Multo pleni ſunt feruoꝛe ſpūſancti. Actuū.vj. Elegerūt ſtephanū plenū fide. Nunc aceto furoꝛis ⁊ odij in membꝛis plena. Jo.xix. Vas aūt poſitum erat aceto plenū.⁊ dolo.Actuū xiij.⁊ maledictione ⁊ amaritudine ⁊ dolo in oꝛe. p̄s.ix. quoꝝ os maledictione ⁊c. ¶ Migrauit Judas pꝛopter afflictionē ⁊ multitudinē ſeruitutis. Plenitudine eñ delictoꝝ ſuoꝝ migrauit. Judas ſcꝫ pctōꝛ in captiuitatē: qui ſibi accumulādo pctā/ꝓuocauit dei vltionē. aliter enim eccl'iam dilectā ⁊ glorioſam nō traderet.i.ꝑmitteret tradi deus in tantam vitioꝝ ignominiā.xxiij.q.iiij.nabuchodonoſoꝛ.ꝟ.vaſis ire.qui ſe amoꝛreos nō poſſe tradere dicit:q: nōdum ſunt cōpleta pctā amoꝛreoꝝ.Geñ.xv.xxiij.q.v.§.hinc notandū.ꝟ.ꝑ ſciētes. Unde migrauit Judas Eccl'ia gloꝛificās deū/afflicta vitioꝝ ſeruitute/de vitijs ad vitia.nec inuenit requiē. vnde apl's Rom̄.vij. Video autē aliam legē in mēbꝛis meis repugnantē legi mentis mee.xxxij.q.v.cum paulus. de ꝯſe.diſt.iiij.c.ij.Euadendi autē nulla alia via/niſi quā ipſe demonſtrat apl's ibi ad Roma.gratia dei ꝑ ieſum chꝛiſtū. ¶ Eccl'ia igit̄ libertate virtutum amiſſa/ſepe in ſeruitutē gentium et in affli

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ctionem vitiorum migrat: et nullam inuenit requiem.
quia ſm Aug. nūꝙ mala conſcientia quieſcit: ſed de loco
in locū fugiens a pſecutoribus dephenſa grauiori affli-
gitur anguſtia. Jure eīm fit vt qui leue iugū dñi fugiunt.
Matth. xi. dura afflictione vitioꝝ premant̄. ⁊ qui liber-
tatē ſeruitui in chriſto ꝓmiſſam vilipēdūt: afflictiōe ꝯſcie
ꝑimātur. ſicut eīm cayn fratricida abſcōſus a facie dñi va
gus ⁊ pfugus in terra. Geñ. iiij. ſic in mēbris chriſtū pſe-
quētes dum pctm̄ ſuū ꝯfiteri recuſant: fugiūt a facie dñi
indigni diuine miſerationis reſpectu. de pe. di. j. §. ex his.
ꝟ. cayn. non ſic electi: qui etſi mala faciant in ꝯſpectu dei
faciūt ⁊ non deſcendūt ab eius mia ⁊ reſpectu pio: ſ; co-
ram ipſo pniam faciunt. de pe. diſt. j. ⁊ euenit. ¶ Habita-
uit inter gentes. vitia vel demones. nec inuenit requiem.
in aīa. Matth. xi. vitijs inſtātibus vel demonibus. Oēs
pſecutores eius. Eccleſie demones ⁊ tyrāni ⁊ vitia. ſunt
aūt hi mali pſecutores. ſunt ⁊ alij boni. de vtriſꝙ Augu.
xxiij. q. iiij. qui peccat. ¶ D Inter anguſtias. pctōꝝ ⁊ af-
flictionem. vtinā tales anguſtiati ⁊ oppreſſi ere alieno. i.
pctō qḋ eſt deus alienus. vñ ſup illud. ps. lxxx. Nō erit in
te deus recens. dicit glo. Illud vnicuiꝙ deus eſt: qḋ deo
preponit. in amore ⁊ amaro animo cōueniant ad Dauid
j. Reg. xxij. chriſtū vultu deſiderabilē. ⁊ cōuertant̄ ad eū.
Multi eīm (qḋ eſt mirabile) ſic pctis anguſtiati mori ap
petētes: ⁊ de morte pcti ad mortē pene perpetue, q̄ eſt ſe-
cūda mors. Apoc. ij. tranſire volētes: dicūt verbū Saul.
ij. Reg. j. Sta ſup me: ⁊ interfice me: qm̄ tenent me angu
ſtie. Contra tales dr̄: Amos. v. Ve deſiderātibus diē dñi.
Ad quid eā vobis: Dies dñi iſta tenebre, ⁊ nō lux. ¶ Iſta
etiam eſt anguſtia illa de qua Eſa. xxviij. Coanguſtatu;
eſt ſtratū ita vt alter decidat. ⁊ palliū breue vtrūꝙ operi
re nō pōt. Lectus eſt ꝯſcientia. de quo ps. vj. Lauabo per
ſingulas noctes lectū meū. i. p ſingula pctā cōſcientiam
meā. que ſpōſum chriſtū ⁊ adulterū diabolū ſimul nō va
let admittere: q: nemo pōt duobus dñis ſeruire. Matth.
vj. ⁊ Luc. xvj. de pe. di. j. §. hoc idem. ꝟ. item nos. poſt duas
colum. Palliū breue amor. q: nō pōt amari ſimul deus ⁊
diabolus. Unde poeta: Secta bipptita quū mens diſcur-
rit vtroꝙ: Alterius vires ſubtrahit alter amor. ¶ Iſta
eſt etiā illa anguſtia ꝯſcientie de qua Eccl'i. xiiij. Beatus
qui nō eſt ſtimulatus in triſtitia delicti. i. quem nō remor
det ꝯſcia ꝓ delicto aliq̄ graui. qm̄ ſicut dicit gloſ. ſup illḋ
ps. xlv. adiutor in tribulationib⁹. Nulla maior ⁊c. tribu-
latio ꝙ delicti ꝯſcientia. De iſta etiā anguſtia demonū et
vitioꝝ. Luce. xix. ibi. coanguſtabunt te. Grego. Maligni
ſpūs vndiꝙ aīam coanguſtant. qn̄ ei nō ſolū operis verū
⁊ locutionis atꝙ cogitationis iniq̄tates replicāt. ¶ De-
leth tabula interpretat̄ vel ianua, ait paup. Tabula in-
quit de qua radūtur mali clerici. xij. q. j. nolo. l. diſt. contu-
maces. vel tabula pnia. de pe. di. j. ſecūda. Janua foramē
laterale chriſti ad ingrediendū in celū. Geñ. vj. Oſtium
arce pones in latere deorſum. i. vulnus in latere chriſti.
gloſ. paup eccleſia ꝓmitiua. xij. q. j. dilectiſſimis. Uie ſyon
ecce pdicatores ſcil; parantes viam chriſto veniendi ad
animā. Jo. j. Uie ſyon. virtutes ad ſupnam hieruſalē du-
centes ad ſolēnitatē anime: cui ſponſus ablatus eſt: quū
anima de arce ſupne intentionis ad exteriores labitur
actiones. ſolēnitas eius eſt celeſtis vite intima ꝯtempla-
tio. ſed nō ſunt qui veniūt ad ſolēnitatem: affectus. ſ. prio
ris vite. q: ſc; nō veniūt ad ſolēnia ꝯtemplationis anime
vel diuine. vera enim aīe ſolēnitas ⁊ feſtiuitas eſt de deo.
Amb. Qui chriſtū intra ſe recipit: maximis paſcitur dele
ctationibus voluptatis. Sed hodie in eccleſia magis ce
lebrantur ſolēnia ventris ꝙ mentis. xliiij. diſ. comeſſatio-
nes. xxxv. di. eccl'ie pncipes. Uie ſyon. Quoties eccleſia ꝓ
pctis ſuis itus foriſve repletur furoris dñi amaritudine:
merito lugent vie. porte iacent deſtructe. gemūt ſacerdo
tes. ſqualide ſunt virgines. Uie ſunt pphete patriarche
⁊ alij p quos ad chriſtum qui vera eſt via. Jo. xiiij. venit̄.
ſicut eīm lux dicit̄ a chriſto luce: ſic vie dicūtur ab ipo. Un
Abraam ꝓma via credendi appellatur. he lugēt eo ꝙ nō
ſunt qui veniant ad ſolēnitatem celeſtis patrie. qui enim
preſunt officio, nec ipſi intrant: nec alios intrare permit-
tunt. Matth. xxiij. ¶ Jure autē ſacerdotes virginibus
copulantur inferius: quia virginitate ſacerdotiū pollet.
lxxxj. diſt. miniſter. ⁊ c. oportet. ⁊ quaſi per totū. ⁊ virgini-
tas regimine ſacerdotum eget. Lugent eo ꝙ nō ſunt qui
veniant ad ſolēnitatem patrie celeſtis. ps. cxvij. Conſti-
tuite diem ſolen. in conden. vſꝙ ad cor. altaris. Uel ange
loꝝ. Omnes porte eius deſtructe. eccleſie. i. ſenſus diſſipa
ti ⁊ vagi. deſtructe que deberent eſſe ornate et cuſtodire.
ps. xxiij. aperite portas iuſtitie. Sed mors intrat per eas
ſm Hiere. ix. c. Et ideo ſqualler anime virginitas: et ge-
mit regale. j. Pe. ij. ſacerdotiū. dū ꝓ virtutibus replemur
amaritudinibus vitioꝝ. Sacerdotes eius gementes. quī
deberent gaudere in dño. Phil. iiij. Gementes ꝓ pecca-
tis ex ſe gemitum ꝓuocantibus. Uirgines eius. caſte in-
tentiones. eius eccleſie. ſqualide. quia intus corrupte q̄
deberent fulgere. Et ipſa eccleſia ſc; oppreſſa amaritu-
dine vitioꝝ. Hiere. ij. Scito ⁊ vide quia malū ⁊ amarum
eſt reliquiſſe te dñm deum tuū. ¶ He interptatur iſta. q:
propter iſta peccata eueniūt ſup eccleſiā que dicta ſunt.
⁊ dicit̄. Facti ſunt hoſtes eius in capite. heretici aut paga
ni aut mali catholici. Hoſtes. eccleſie. xxiij. q. iij. de illis.
in capite. q: capita eccleſie languent: ⁊ ideo cetera mem-
bra eccleſie inficiūtur. vi. q. j. ex merito. ⁊ Auaritia in capi-
te omniū. Amos. ix. ideſt in plātis eccleſie pcipue. Plena
eſt eccleſia auaritia. xciij. diſt. diaconi. v. Iſti ſunt optima
tes capita populoꝝ. prelati ſcil; ingredientes pompatice
domū iſrael. Amos. v. Uacce pingues ſamarie, calūniā
facientes egenis, clericis: que dicunt eis, afferte ⁊ bibe-
mus. Amos. iiij. Hoſtes i capite. quia in plātis demones
hodie pcipue dominātur. Pingues ſunt in peccatis pre
ceteris. pſunt vt deuorent ⁊ inflentur. viij. q. j. ſunt in eccle
ſia. Inimici eius. eccleſie. Locupletati ſunt. diſputandi fa
cūdia quū ſit intelligendi penuria. ¶ Item hoſtes in ca
pite. quū bonū opus corrupta mente concipimus: diabo
lus in pncipio dñatur diminutione boni, aſſiduitate ma
li. inſtāt eīm hoſtes fortiores aliquādo in capite, ipam bo-
nis operis intentionē polluentes: aliqñ longiori vſu vo-
luptatum aīam renitentem impedientes. ab his tāto dif
ficilius liberamur: quāto in capite ſuperiores ⁊ locuple-
tiores dñantur. Propter multitudinē iniq̄tatū eius. pla
toꝝ eccleſie. Paruuli eius. eccleſie. populus lacte idigēs
conſolatiōis, ⁊ panē doctrine petens. j. co. iiij. c. Paruuli
petierūt panem ⁊c. ꝓpter defectū boni exempli platoru;
inſtructionis ⁊ correctionis. Ducūtur in captiuitatem. vi
tioꝝ ⁊ demonū. xj. q. iij. precipue. ⁊ c. ita. ibi. vt qui poſitus
fueras ad gubernationem populoru;, effectus ſis ruina
multoꝝ. non habentes rectores aut defenſores. Ante fa-
ciem tribulantis. hoſtis viſibilis vel inuiſibilis. vinculis
delictoꝝ conſtricti. ps. xij. Qui tribu. me. exulta. ſi mo. fue
ro. ¶ Uau interpretatur ipſa vel hec ſcil; ruina multorū
afflicta de qua ſequitur. Et egreſſus eſt a filia ſyō omnis
decor eius. Eccleſia vel anima que filia eſt ſyon celeſtis
hieruſalem. Decor puritas fidei, ornatus virtutum. Iſta
eſt eccleſia pulchra. de qua in Cant. iiij. Tota pulchra es
amica mea. Ab ea decor egreditur: quando hereticorum
vel malorum catholicorum rabie fides corrumpitur. de
qua dicitur. ps. ciij. Confeſſionem ⁊ decorem induiſti. ite-
rum ps. xcv. Confeſſio ⁊ pulchritudo in conſpectu eius.
Decus enim eccleſie ⁊ decor virtus ⁊ ſanctitas eſt. de pe.
diſt. ij. §. romanos. ꝟſi. princeps ⁊c. illa anima. Facti ſunt
pncipes eius. eccleſie paſtores ⁊ rectores. xxxv. diſt. eccl'ie
pncipes. q̄ vtroꝙ cornu vtriuſꝙ teſtamēti ſubditos debe
rent defendere: vel rebellātes pcutere. xxiij. q. iiij. cū i lege.
Uelut arietes nō inuenientes paſcua. quū tn̄ tāꝙ fortes
arietes ducatu; gregib⁹ pbere deberēt. vij. q. j. ſciſcitaris.
Facti ſunt velut arietes macri abſꝙ pinguedine. de qua
pinguedine. ps. lxij. Sicut adipe ⁊ pinguedine. charita-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tis. Non inuenientes paſcua. ꝓ ſe ⁊ populo. quia in ſcri-
pturis paſcua vite nō inuenientes. Iſid. Sanctarū ſcri-
pturarum altitudine quaſi montes paſcue ſunt. Abierūt
abſ꜒ fortitudine. diuini verbi ⁊ virtutū/ vbicū꜒ eos er
ror impellit. Ante faciem ſubſequētis. ante ſuggeſtionē
diaboli. vt q̄ minare ad paſcua vite gregē dn̄i negligūt:
ipſi ad paſcua mortis ligati vadūt abſ꜒ robore virtutū.
decor em̄ eccleſie in omnibus fidelibus eſt: ſed maxime
in ſacerdotibus ⁊ altari ſeruientibus. ſm Chryſoſto. de
hoc ex̄ lib. vi. de immu. eccle. ⁊ de re. ec. lxxxi. diſt. per totū.
xliij. diſ. ſit rector. j. q. j. ſacroſancta. ⁊ c. neceſſe. ¶ Zay in-
terpretatur oliua. eccleſia p̄mitiua pacifica. Gen. viij. et
vncta donis ſpūſſancti. Actuum. ij. extra de ſacra vnc. c. j.
¶ Et recordata eſt hieruſalem dierū afflictionis ſue: et
preuaricationis omniū deſiderabilium ſuorum: que habue
rat a diebus antiquis: quū traderetur (al's caderet) po-
pulus eius in manu hoſtili: ⁊ nō erat (al's eſſet) auxilia-
tor. Recordatur aīa vel eccl'ia afflictionis corporalis et
ſpūalis ⁊ preuaricationis mandatorum pro qua affligitur.
recordatur inquā nō ad conſolationem: ſꝫ ad pene exag-
geratione. iuxta illud Sap. v. q̄d in inferno dicturi ſunt
impij. Errauimus a via veritatis. ⁊ iuſtitie lumen nobis
nō illuxit. ſol nō eſt ortus nobis. laſſati ſum⁹ in via iniq̄ta
tis ⁊ ꝑditiōis. ambulauimus vias difficiles. quid nobis
ꝓfuit ſuperbia ac diuitiarū opulentia: tranſierūt omnia
tāq̄ vmbra mortis. in malignitate noſtra ꝯſumpti ſum⁹.
Viderūt eam hoſtes ⁊c. Valde cauendum eſt vt non ſo
lum ab interno iudice ſabbata noſtra exprobrentur: ſed
etiā ab hoſtibus derideantur. Si aūt ꝓ vanis noſtris co-
gitationibus ſabbata noſtra deridētur: quid de illis pu-
tandum eſt: qui quū dn̄o vacare debeant: etiam flagitio-
ſa cōmittere nō formidant. Si ergo deo vacare volumus
ipſi ſoli corde ⁊ corpore vacemus. vnde ps. xlv. Vacate ⁊
videte q̄m ego ſum deus. Sepe etiā intuetur eccleſia po-
pulum ſuū cadētem in manus hoſtium. i. demonū. Alius
per auaritiam: alius per luxuriam cadit. ⁊ pro his ⁊ ſimi
libus deplorans eccleſia/ recordatur omniū deſiderabi-
lium ſuorum. i. que nobis promiſſa ſunt in celis. vnde ⁊ nos
perlabimur: ⁊ ipſa peregrinatur. Expono et antepono
textum qui ſequit̄. Deriſerunt ſabbata. Sabbata quo꜒
noſtra. i. feſtiuitates non minus a nobis violantur/ q̄ ab
hoſtibus derideantur. vnde ⁊ dicitur. Vbi eſt deus eorū,
clericorum. ex̄ de vo. ⁊ vo. re. magne. Vn̄ ⁊ dn̄s odit ⁊ ꝓijcit
feſtiuitates noſtras. Pleni em̄ homicidijs/ immūditijs/
ambitionibus/ ⁊ cupiditatibus/ ⁊ auaritijs/ ⁊ odijs/ et
ſacrilegijs/ ⁊ ſortilegijs/ ⁊ crapulis/ ⁊ ebrietatibus/ lotis
manibus ⁊ cruentatis cordibus ⁊ conſcijs/ noſtra ſabba
ta nō dn̄ica celebramus. Eſa. j. Audite verbum dn̄i princi
pes ſodomorum p̄lati eccleſie/ rectores mutorum a laude. po-
pulus gomorre. populus aſper. quia Sodoma interpre
tatur muta. Gomorra aſpera. i. indeuot⁹. Quo mihi mul
titudinē victimarum veſtrarū/ dicit dn̄s: que victime im
pie ſunt. Prouerb. xv. [illegible] v. non eſt putanda. xxiiij. q. v. ſcri-
ptum. Plenus ſum. q. d. faſtidio ⁊ nauſeo ſacrificia vr̄a.
ps. xlix. Holocauſta arietū ⁊ adipē pinguiū ⁊ ſanguinē
agnorum ⁊ vitulorum ⁊ hircorum nolui. Quū veneritis ante cō
ſpectum meū: quis queſiuit hec de manib⁹ veſtris/ vt am
bularetis in atrijs meis? Ne offeratis vltra ſacrificium
fruſtra. Incēſum abominatio eſt mihi. Neomenias ⁊ ſab
batum ⁊ feſtiuitates alias nō feram. Iniqui ſunt cet⁹ ve
ſtri. Kalēdas veſtras ⁊ ſolēnitates ⁊ feſtiuitates veſtras
odiuit aīa mea. facta ſunt mihi moleſta ⁊c. Et quū exten
deritis manus veſtras: auertam oculos meos a vobis. ⁊
quū multiplicaueritis orationē: nō exaudiā. manus em̄
veſtre ſanguine. peccati cuiuſcun꜒. plene ſunt. Eſa. j. ad
hec. j. q. j. §. ſed obijcitur. cum ſex. c. ſequētibus vſ꜒ ad. §.
cum vita. xlix. di. c. j. ⁊. ij. iij. q. vij. §. idem teſtatur. cū. c. ſeq.
vſ꜒. §. ſed obijcitur. de cōſe. diſt. ij. qui ſcelerate. xxiij. q. j.
odi. ⁊ pre. c. nō eſt putanda. ⁊. c. ſcriptum. Et omniū deſi-
derabilium ſuorum. virtutum celeſtiū promiſſorū: que ha-

buerūt anima ⁊ eccleſia/ a diebus antiquis/ in eccl'ia p̄i
mitiua. ps. lxvj. Cogitaui dies antiquos ⁊c. Quū cade-
ret populus eius. cordis affectus. In manu hoſtili demo
nū. Et non eſſet auxiliator. alius nō poterat. Deus q̄ indi
gnatus ꝓpter pctā nolebat. Viderunt eam/ eccleſiā. ho-
ſtes/ demones. deriſerūt ſabbata eius. ſicut hodie deride
mus iudeos cū eorum ſynagogis ⁊ ſacrificijs: q̄uis eos ex
miſericordia toleremus. ex̄ de iude. cōſuluit. ⁊. c. ſicut. ⁊. c.
etſi iudeos. Iterum viderūt eam hoſtes. ſepe pro pecca-
tis a paganis ⁊ hereticis vel ſchiſmaticis afflicta eſt ec-
cleſia: ⁊ ſue p̄uaricationis recordatur in ꝯfuſionem ſuā,
⁊ tunc demones ſabbata eius derident: quū ea a bonis
feriare vel cū peccatis ſolēnizare vidēt. vnde ps. xi. Qui
tribulāt me exultabūt ſi motus fuero. ¶ Heth interp̄tat̄
vita. q̄d ad hoc reſpicit. Gemēs ⁊ cōuerſa eſt retrorſum. j.
Ideo em̄ dn̄s inducit tribulationē/ vt peccator cōuertat̄
⁊ viuat. conuerſio em̄ pctōris vera vita eſt. Ezech. xxxiij.
de pe. diſt. j. §. hoc idem. in p̄n. Peccatum peccauit hieru-
ſalem. ꝓpterea inſtabilis facta eſt. Per diuerſa vitia ſtare
virtutis eſt: nō ſtare vel cadere vitij vel peccati. Ezech. ij.
Sta ſupra pedes tuos. l. diſt. quid eſt. Peccatum pecca-
uit. eccleſia in mēbris ſuis aliqua herēſi polluta pctō in-
fidelitatis peccat. ideo꜒ inſtabilis vagat̄: ⁊ nulla fidei
ſoliditate fundatur que p̄us fundata erat ſupra firmam
petram. Mat. xvi. xxi. diſt. in nouo. ꝓpter q̄d veri catholi
ci ſpernūt eos. ¶ Item quodcū꜒ peccatū facit hominē
vagum ⁊ inſtabilem. Gene. iiij. Dicitur de cayn. vagus ⁊
profugus. de pe. di. j. §. ex his ita꜒. vſ꜒. cayn. ¶ Vnde an-
geli vel viri ſancti qui prius glorificabant eam deſpiciūt
vt tandem gemat peccatum ſuū. ⁊ redeat ad deum: ⁊ au-
diat vocem monentis poſt tergum. vnde Eſa. xxx. Erūt
aures tue audientes poſt tergum monētis. Inde maria
cōuerſa retrorſum inuenit ieſum quē querebat p̄us/ nec
inueniebat. Io. xx. ibi. cōuerſa illa. vbi Aug. Quia prius
cōuerſa corpore q̄d non erat putauit: nūc corde cōuerſa
q̄d erat agnouit. Sic ⁊ eccleſia in membris ſuis cōuerſa
retrorſum/ inuenit chriſtū qui apud eam per peccatum
mortu⁹ erat ſibi/ reſurrexiſſe a mortuis. qui vero incredu
li ſunt: nec aſpiciunt retrorſum: vſ꜒ hodie ſicut cayn in-
ſtabiles ſunt: ⁊ portant ꝯfuſionis ſue ſignū: ⁊ in Babylo
nem. i. in confuſionem ſuā tendunt. Omnes qui glorifica
bant eam. eccleſiam/ heretici applaudentes/ vel adulan-
tes/ vel angeli vel ſancti viri. ſpreuerunt eam. hereſi vel
ſchiſmate confuſam/ vel vitijs conſtupratam. ¶ Ad lite-
ram hodie p̄lati mali ⁊ doctores ꝯbales eccleſie amici/
hypocriſi q̄ populum beatificant ⁊ ſeducunt. iuxta illud
Eſa. iij. c. Popule meus: qui beatum te dicunt/ ipſi te deci
piunt. ⁊ Eſa. ix. Et erunt qui te beatificant populū iſtum
ſeducentes: ⁊ qui beatificantur p̄cipitati. Ipſi veraciter
ſpernunt eccleſiā/ q̄ eos exaltauit. quia neceſſe eſt q̄ pro-
pter ignominiā peccati/ ⁊ p̄lati ſubditos ⁊ ſubditi p̄ela-
tos deſpiciant ⁊ ſpernant. j. q. j. multi. iij. q. vij. §. porro. ꝟ.
item grego. Ipſa aūt gemens. i. ſic peccatum agnoſcens.
⁊ cōuerſa eſt retrorſum. ad deum: quē reliquerat. Cōuer-
ſa inquā per penitentiā ad cōuerſationem celi vnde cra-
derat. que autem ſit vera cōuerſio: de peni. diſtin. j. §. hoc
idem. de pe. di. vij. nullus. ¶ Teth interpretatur bonū. ps.
cxviij. Bonū mihi q: humiliaſti me. Vnde ſequit̄. Vide
dn̄e afflictionē meā. Bonū em̄ eſt peccatori ſe cognoſce-
re: ⁊ cū gemitu ⁊ pn̄ia exclamare. ¶ E Vide dn̄e Sor-
des eius in pedibus eius: non eſt recordata finis ſui. Pe- Eccleſie pedes
des eccleſie doctores ⁊ p̄lati ſunt: a quibus debet eccleſia
portari. Exo. xxviij. Portabit Aarō iniq̄tates filiorū iſrl̄.
Rom. xv. debem⁹ nos firmiores imbecillitates infirmorum
ſuſtinere. Item Exo. xxviij. Portabit Aaron noīa filiorū
iſrl̄ corā dn̄o ſup vtrū꜒ humerū ob recordationē. Ibi pe-
des deberēt ducere eccl'iam p viā q̄ chriſtus eſt. Ioā. xiiij.
Ego ſum via. ſed ſordibus ſcelerū inq̄nati ſunt. ⁊ ſic eccle
ſia non recordat̄ finis ſui. i. chriſti/ q̄ eſt finis ad iuſtitiam
omni credēti. Roma. x. Augu. Ipſe finis noſtrorum deſide-

rioꝝ erit qui ſine fine videbitur: ſine faſtidio amabit: ſine
fatigatione laudabitur. Eccleſia etiã in pedibus .i. in af-
fectibus ſordes portat: q: in hui⁹ vite miſeria nemo eſt q̃
ſine ſqualloꝛe vitioꝝ incedat: ſaltẽ in pedibus q̃bus tãgi-
tur terra. Inde dñs pedes diſcipuloꝝ lauit. Jo. xiij. Ubi
Orig. Preſtandi ſunt pedes .i. mentis affectus lauandi
Pedes lauandi
a ieſu: vt ſint pedes noſtri decori: ⁊ p̃ſertim quũ emulan-
tes potioꝛa bona volum⁹ enumerari eis q̃ euãgelizant
bona. Eſa. lij. viij. q. j. olim. Aug. ibi. ſed eſt mũdus totus
Jo. xiij. Totus vtiq; p̃ter pedes/ vel niſi pedes/ quos h3
opus lauare. hõ eñ in baptiſmo totus abluit. non preter
pedes. ſed totus oĩno. verũtamen quũ rebus humanis
poſtea innititur: terra calcatur. Ipſi igit humani affect⁹
ſine quibus in hac moꝛtalitate nõ viuitur: quaſi pedes
ſunt: vbi ⁊ humanis rebus afficimur. Unde ſi dixerimus
quia pctm̃ non habemus: noſipſos ſeducimus. j. Joan.
j. de pe. di. ij. ſi eñ. Si aũt ↄfiteamur pctã noſtra: q̃ pedes
diſcipuloꝝ lauit/ nobis pctã dimittet vſq; ad pedes qui-
bus conuerſamur in terra. ¶ Item Orig. Impoſſibile
aũt puto nõ cõtaminari extrema aie ⁊ infima ei⁹: quãq̃
quoad hoĩes pfectus quis eſſe putetur. plurimi autem ⁊
poſt baptiſmũ replentur puluere ſcelerũ vſq; ad verticẽ
qui vero legitimi diſcipuli chꝛiſti ſunt: erga ſolos pedes
indigent lauatione. ¶ Item ap̃ſis ait dñs. Excutite pul
uerem de pedib⁹ veſtris. Luce. x. ⁊ Matth. x. vbi Beda.
Per pedes ipm̃ opus ⁊ inceſſus p̃dicationis ſignificat.
puluis ꝟo quo aſpergunt/ terrene leuitas eſt cogitatio-
nis: a qua ipſi ſummi doctoꝛes imunes eſſe nequeũt. Pe
des autem chꝛiſtus diſcipuloꝝ idcirco lauit: vt ⁊ pulchꝛi
eſſent ⁊ mũdi: ⁊ ſic p totũ mũdum p̃dicaturi diſcurrerẽt.
De q̃bus dr̃: Cañ. vij. q̃ pulchꝛi greſſus tui in calciamen-
tis filia p̃ncipis. Et alibi Eph. vj. Calciati pedes i p̃epa
ratione euãgelij pacis. Soꝛdes aũt in pedibus ſunt/ vi-
ta repꝛoba in p̃dicatoꝛibus. q: nõ recoꝛdãtur finis ſui iu-
dicij futuri. vnde deponũtur vehemẽter in conſpectu dei
nõ habentes ſpm̃ſanctũ ↄſolatoꝛem q̃ alios ↄſolari debe
rent. cõuerſi ergo ⁊ humiliati clamẽt. vide dñe ⁊c. De pe-
dibus aũt ſpecioſis euãgelizantiũ pacem. i. de bonis p̃di
catoꝛibus p̃ficientibus ſibi ⁊ eccl̃ie. Eſa. lij. q̃ pulchꝛi ſu-
pra mõtes pedes ⁊c. viij. q. j. olim. De lotis pedib⁹. de ↄſe.
diſt. iiij. quãdo. ⁊. c. ſi eos. ad fi. diſtin. De his pedib⁹ Aba-
chuc vlti. Egredietur diabolus ante pedes eius. qd̃ tunc
ipletũ eſt/ quũ ad pedes dñi remiſſa ſunt pctã Magda-
lene: ⁊ implet quotidie quũ pctõꝛ cõpũgit ad pedes p̃di
catoꝛis. Et dicuntur pedes dñi p̃dicatoꝛes: q: in eis dñs
graditur ⁊ geſtatur. vñ Deut. xxxiij. Qui appꝛopinquãt
pedibus eius: accipient de doctrina illius. Ualde fozmi-
dat hos pedes diabolus. Unde de piſce qui Tobiam vo
luit deuoꝛare: dicitur Tobie. v. Palpitare cepit ante pe-
des. Piſcis ille diabolum ſignificat. Tobias chꝛiſtum.
Pedes p̃dicatoꝛes vel ſacerdotes. ¶ Item eccl̃ia ſancta
in mẽbꝛis ſuis ſoꝛdes habet in pedibus. ſoꝛdes vitioꝛũ: q̃
celeſtis vite ⁊ pꝛiſtine cõuerſatiõis in ſui p̃ncipio cando-
rem perdidit. vnde dr̃ ei. Cõſurge hierl̃m: excutere de pul
uere. Eſa. lij. Eccleſia q̃ hodie intãtũ intẽdit terrenis acti
bus. i. pompis mundanis ⁊ delicijs: ſoꝛdes neceſſe eſt vt
habeat in pedibus. i. affectibus et actibus. vnde p̃s. xliij.
Humiliata eſt in puluere aia noſtra. Ab his quotidie la-
uandi ſunt pedes: ne cõtingat qd̃ ſequit. Oblita eſt ⁊ a͛s
nõ eſt recoꝛdata finis ſui. Depoſita eſt vehemẽter/ nõ ha
bens cõſolatoꝛem. Sed dicat eccleſia captiua. Uide dñe
Eccle. pedes
afflictionẽ meã: vt miſerearis. nõ iniquitatẽ aut pctm̃: vt
dũes. ſed afflictionẽ: vt liberes. Qm̃ erectus eſt inimic⁹.
diabolus tibi imputãs/ tibi inſultãs: quaſi nõ poſſis nos
liberare. vñ Dauid p̃s. iij. Multi dicũt aie mee: non eſt ſa
lus ipſi in deo eius. ¶ Joth interp̃tat p̃ncipiũ maloꝝ.
ſc3 q: vidit deus gentes ingreſſas ad ſanctuariũ ſuũ. q̃ſi
hec eſt p̃cipua cauſa maloꝝ. Manũ ſuã. opatiõnẽ ſugge-
ſtionis. Miſit hoſtis diabolus: Ad oĩa deſiderabilia ei⁹.
eccleſie ſacerdotiũ. regnũ. ſanctaſanctoꝝ. fidẽ. ſpem. ba-
ptiſma. coꝛpus chꝛiſti ⁊ ceteras virtutes. Quia vidit dñs
gentes ſc3 carnales. p̃s. lxxviij. Deus venerunt gentes in
hereditatem tuã ⁊c. Uel vitia vel ſacerdotes carnaliter
viuentes: ⁊ ſacerdotiũ quãtum in eis eſt. j. q. j. quidã. ad
fi. polluentes. Ingreſſas in ſanctuariũ ſuũ: aiam/ eccl̃iã.
Exod. xv. Sanctuariũ tuũ dñe ⁊c. de q̃bus p̃ceperas ne
intrarent ſanctuariũ tuũ/ eccl̃iam tuã. Exod. xxj. Sacer-
dos in quo fuerit macula/ nõ accedat offerre. xlix. di. hinc
etem̃. j. q. j. ſacerdotes. Manũ ſuam ⁊c. Diabolus auda-
cter manũ mittit ad aie deſiderabilia: ⁊ aufert virtutum
oꝛnamenta. fidem. ſpem. charitatẽ. diſcretionẽ ⁊c. qd̃ iuſt⁹
iudex fieri p̃mittit: q: videt gẽtes/ ſcil3 p̃uas ſuggeſtio-
nes. vidit ⁊ cogitationes ⁊ voluptates in ſanctuariũ ec-
cleſie vel aie introire: que debuit oſtiũ mentis claudere:
⁊ in cubiculo patrẽ oꝛare. Matth. vj. vbi Aug. Per cubi-
cula nr̃a ſunt intelligẽda coꝛda nr̃a: de q̃bus dr̃ in p̃s. iiij.
Que dicitis in coꝛdib⁹ veſtris ⁊ i cubi. ve. cõpungimini
⁊c. Oſtium eſt carnalis ſenſus. foꝛis ſunt oĩa tẽpoꝛalia q̃
per ſenſum cogitationes noſtras penetrant. ⁊ turba va-
rioꝝ phantaſmatũ oꝛantibus obſtrepit. Ingredientib⁹
aũt gentibus mentẽ pudicitia coꝛrũpit: abſtinentia euer
titur: ⁊ p̃nceps coquoꝝ muros aie id eſt virtutes euerte-
re conatur. xliiij. diſt. c. j. Sic vindemiatam oĩbus bonis
ſuis aiam ſine ↄſolatoꝛe relinquit. ſicut legitur Luce. x. de
vulnerato a latronibus ſpoliato ⁊ ſemiuiuo relicto. Con
tra tales dicit p̃s. lxxvij. Tradidit in captiuitatẽ virtutes
coꝝ ⁊ pulchꝛitudinem eoꝝ in manus inimici. ¶ Item
hoſtis antiqu⁹ ad deſiderabilia eccleſie manũ mittit. in
membꝛis ipſius fidem cõtaminans: baptiſma reſcindẽs:
doctrinam coꝛrũpens: coꝛpus ⁊ ſanguinem domini indi-
gne cõtrectari ſuggerens: vaſa p̃cioſa. i. oues chꝛiſti q̃ſi
lupus deuaſtans. Et cauſa tanti mali redditur. quia gẽ-
tes carnem amantes/ quaſi p̃putiũ retinentes/ ⁊ chꝛi-
ſti circũciſionem nõ habentes/ miniſtri altaris cõſtituũ-
tur. Hiere. ix. Uiſitabo ſup oẽs qui attonſi ſunt in comã
habitantes in deſerto. Iſti ſunt clerici ⁊ religioſi habitã-
tes in eccleſia ſolitarij in oꝛatione vel in clauſtro: q: quaſi
omnes habent p̃putiũ p̃pꝛietatis p̃pꝛie voluntatis ⁊
voluptatis/ moꝛe incircũciſoꝝ viuentes ſpiritualiter lai-
coꝛum. de qua circũciſione ſpirituali Deutero. x. Circũci-
dite p̃putia coꝛdis. ⁊ Actuũ. vij. etiam incircumciſi coꝛ
dibus ⁊ auribus. ⁊ Hiere. iiij. Circũcidimini domino: et
auferte p̃putia coꝛdium veſtroꝝ. ¶ Caph interp̃te-
tatur manus: de qua dictum eſt. s̃. pꝛoxime. Manũ ſuã.
ex cuius tactu clamat vox p̃phete. Omnis populus eius
gemẽs. eccleſie anguſtia tribulationis vitioꝛum ⁊ tenta-
tionũ. maxime iſto tempoꝛe carnali ⁊ hypocritali. Que-
rens panem/ delectationis carnalis. de quo pane dixi. s̃.
in ar. ij. in oꝛatione Hiere. recoꝛdare. ſuper verbo. ⁊ ſa-
turemur panibus. non panem verbi dei. Matth. iiij. Lu-
ce. iiij. Deutero. viij. Non in ſolo pane viuit homo ⁊c. vbi
Rabanus. Teſtimoniũ autem h̃ ex Deutero. ſumptũ eſt
viij. c. ergo ſi quis non veſcitur verbo dei: iſte non viuit.
quia ſicut coꝛpus nõ viuit ſine terreno ciboꝛ: ita anima vi-
uere non poteſt ſine verbo dei. Procedere autem verbũ
dei de oꝛe dicitur: quũ voluntatem ſuam per ſcripturarũ
teſtimonia reuelat. De iſta fame verbi dei. viij. q. j. auda-
cter. Dederunt queq; p̃cioſa/ celeſtia pꝛo terrenis: vir-
tutes pꝛo vitijs: pꝛo cibo/ voluptate carnali. ad refocillã-
dam nõ ſatiandam animam animalitate. Bern. Nec ani
mus vanitate/ nec voluptate coꝛpus aliquãdo ſatiatur.
Unde Oſee. iiij. Foꝛnicati ſunt: ⁊ nõ ceſſauerunt. Ubi
Hiero. Voluptas inſatiabilis eſt. habita irritat. famem
non ſaturitatem parit. Aug. Delectatio p̃ſens non ſatiat:
p̃terita nõ delectat. futura cruciat. Idem. Breuis eſt vo
luptas foꝛnicationis: ſed perpetua eſt pena foꝛnicatoꝛis.
quãtũ eñ btã Maria ꝟgo puriſſima moꝛabit i celo: tan-
tũ aia foꝛnicatoꝛis toꝛquebit in inferno. Mauit aia frequẽ-
ter ponat p aialitate ⁊ ſenſualitate. Actuũ. xx. Non facio
animã meam p̃cioſioꝛem q̃ me. Jo. xij. Et qui perdiderit

ſiam ſuam ⁊c. Vide dñe/ꝓ compaſſionē. Vox eccleſie vi/
tijs tribulate. Facturā tuā/non iniquitatē meā: vt ꝑdas
me. qm̄ facta ſum vilis pctō. Vilis efficitur eccleſia: quū
creſcente numero maloꝝ/nō ſumma petit ⁊ celeſtia: ſed
infima ⁊ terrena. Hiere. ij. Q̄ vilis facta es nimis iterās
vias tuas. Seneca. Si ſcirem deos ignoſcituros ⁊ homi/
nes ignoraturos: adhuc dedignarer peccare. Ambro. Di/
ſce homo vbi grandis ⁊ p̄cioſus es. Vilem te terra mon/
ſtrat: ſed precioſum te faciet imago. quid enim tam pre/
cioſum q̄ imago dei: quam timens/homo iure vocaris.
hominis vero nomen amittis: quū eadem neglecta in
vitia cadis. ¶ Lamech diſciplina vel contritio interpre/
tatur. qđ em̄ ꝓpheta luget/alijs diſciplina eſt: ⁊ cōtritio
cordis: vt lugeant ſancti ſimili modo. O vos oēs/ſancti:
q̄ tranſitis ꝑ viam/celeriter: nō habentes hic manentem
ciuitatem. Heb. x. Viam chriſtū. Jo. xiiij. Ego ſum via ve/
ritas. Attendite/cōpatienti corde. Et videre charitatis
intentione. Si eſt dolor ⁊c. ij. Coꝛ. xj. Quis infirmatur:
⁊ ego non infirmor: quis ſcandalizatur: ⁊ ego non vror:
Conqueritur eccleſia vel aīa preuaricatrix. Sicut dolor
meus. ꝓ terrenis celeſtia ꝑdidi. qm̄ vindemiauit me bo/
nis virtutū: vt locutus eſt dñs/qui nō mentitur ꝑ ꝓphe/
tas: in die furoris ſui iudicij q: exacerbaui eum. O vos
oēs ⁊c. Eccleſia que parit ⁊ generat ⁊ nutrit ⁊ lactat/ꝓ
oībus contriſtatur. teneros lactat. auerſos reuocat. pi/
gros expectat. p̄cipites vt ꝓuideant caſtigat: ne quem ho/
ſtis extra caſtra inueniat: dum ipſa ordinato agmine ad
patriā feſtinat. Videte dolorem meū. Filios educare vo/
lui: ⁊ educere de miſeria exilij: ⁊ ꝑducere ad gaudia celi:
ſed multi errant. multi exaſperant. multi languēt. pauci
ſunt q̄ venire queāt. ꝓ oībus lugeo. ꝓ oībus vror. videte
ergo ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Tedite oculū ad extre/
mi iudicij diem: de quo p̄s. vj. ⁊ xxxvij. Dñe: ne in furore
tuo arguas me. quādo reddet vnicuiq̄ ſm̄ opa ſua. Itē
O vos oēs ⁊c. Paſcaſius. Eccleſia in mēbris ⁊ filijs pre/
grauata vitijs/nō tm̄ oīno excecata/videns bonos filios
ad patriā feſtināntes ꝑ viā virtutis: cū ingenti merore ex/
clamat. O vos oēs ⁊c. videte quibꝰ paſſionibꝰ ſubiaceā:
qm̄ Vindemiauit me dñs: in filijs bona virtutū iuſto iu/
dicio abſtulit: q̄bus me quaſi ſponſam decorauit: in die
furoris ſui exacerbatus malis filioꝝ meoꝝ. Vos ergo fi/
lij qui tranſitis ꝑ viam. i. qui preſentē deſpicitis vitā: ten/
dentes in viam verā/ que chriſtus eſt: videte ſi eſt dolor
ſicut dolor meus. celeſtia amiſi in quibuſdā filijs. theſau/
rizaui mihi irā. Roma. ij. ibi. Theſaurizas tibi iram ⁊c. ꝑ
eis in die iudicij: ⁊ grauior malis in eis: nō vobiſcū poſ/
ſum feſtinare ad gaudia celi. Mali etiam filij qui preter/
grediuntur viam mādatoꝝ dei: iuxta illud p̄s. cxviij. viā
mādatoꝝ tuoꝝ cucurri ⁊c. vindemiant bonis racemis vi/
neā: eccl'iam/que eſt vinea dñi ſabaoth. Eſa. v. ⁊ paucos
bonos ibi racemos dimittūt. vnde ⁊ ſponſus chriſti pro
ea cōqueritur/dicens Michee. vij. Ve mihi. q: factꝰ ſum
ſicut qui colligit ſpicam in meſſe/⁊ ſicut racemū in vin/
demia ⁊c. xvj. q. vij. ⁊ hec dicimus. ¶ Idem interpretat
ex ipſis. ſcʒ donis ſpūſſancti eruditur eccleſia. De excelſo/
alto ꝯſilio diuino. p̄s. cj. Proſpexit de excelſo ſctō ſuo ⁊c.
Miſit ignē/ſpūſſancti. Actuū. ij. Apparuerūt diſpertite
lingue tanq̄ ignis. Luce. xij. Ignē veni mittere ⁊c. Hic
ignis ſanctus vrēs nō cōburēs/ſpūales viros illuminat
ad cognitionē veritatis: inflāmat ad amorē bonitatis: ⁊
cōfirmat ad tolerātiā aduerſitatis. vñ Eccl'i. xliij. Tripli/
citer ſol exurens montes. i. chriſtus perfectos viros igne
ſpūſſancti. illuminādo rationē. accendendo voluntatem.
corroborando infirmitatem. De excelſo. i. a patre. Jo. xv.
quē ego mittam vobis a pr̄e. Iſti ſunt illi tres panes q̄s
petit homo amicus a chriſto amico. Luce. xj. Deficit ratio
ꝑ ignorantiā veritatis. languet volūtas per inediā affe/
ctionis. infirmatur caro per inopiā fortitudinis. Nam et
ratio minus intelligit q̄ agenda ſunt. ⁊ volūtas minus
diligit intellecta. ⁊ adhuc corpus qđ corrumpitur aggra/
uat animā. Sap. ix. vt non quecūq̄ volumus illa facia/
mus. Tres ergo panes ſunt. veritas. charitas. fortitudo.
Cōmoda ergo chriſte amice tres panes mihi. ⁊ intelligā.
diligam. faciā volūtatem tuam. ſic em̄ viuitur: ⁊ in talibꝰ
vita ſpūs mei. ſm̄ Bern̄. hec ꝑ te chriſte miſſus dabit ſpi/
ritusſanctus. ¶ S Dicitur aūt pater excelſus ꝓpter au/
thoritatem p̄ncipij. q: ipſe a nullo. Alie ꝑſone ſcʒ filius et
ſpūſſanctus exiſtunt ab eo. nec ꝓpter hoc ponit ordo di/
gnitatis in trinitate: vt pater ſit maior filio: vt mentitur
Arrius. ſeu ſpūſancto/vt mentiūtur Donatiſte/aſſeren/
tes minorē p̄re filium: ⁊ minorē filio ſpm̄ſanctū. xxiiij. q.
iij. q̄dā. ℞. donatiſte. ⁊. ℞. boetiani. ſed eſt ibi ordo nature.
ſicut ait Aug. q̄ ordo nō ponit ḡdū in ꝑſonis ſm̄ eſſentiā:
ſed ſm̄ ꝓprietates ꝑſonales: q̄bus ꝑſone adinuicē diſtin/
guūtur. vt perſona patris ſit que a nullo eſt: ⁊ a qua ſunt
alie ꝑſone. ⁊ ſm̄ hoc d: pater excelſus. nō tamen filius vel
ſpūſſanctꝰ eſt inferior eo. qm̄ oīmoda equalitas ⁊ coeter/
nitas eſt in ꝑſonis diuinis: nec alter eſt alteri prior tēpo/
re/vel dignitate. ex̄ de ſum. tri. c. ij. Oſſibus meis. i. apl'is
fortioribus. Oſſa dicūtur apl'i ꝓpter ſuſtentationē ⁊ re/
ctificationē corporis. ⁊ ſunt dura ⁊ ſicca. tales igitur ext/
terūt apl'i: ſuꝑ quos fundauit dñs eccl'iam ſuā. xxj. diſt. in
nouo. ex̄ de elec. fundamēta. lib. vj. j. Reg. ij. Poſuit ſuper
eos orbē. Job. xxx. Vbi eras qn̄ ponebā fundamēta terre
id eſt eccl'ie/que firma eſt fundata ſupra chriſtū. Matth.
xvj. xix. diſt. ita dñs. Fundamenta apl'os. pre. c. fundamen/
ta. quos tanq̄ lapides p̄cioſos poſuit in eccleſie funda/
mento. ꝑ hos ſuſtentatur ⁊ rectificatur corpus eccl'ie. ſu/
ſtentatur meritis ⁊ interceſſionibus: rectificatur fide et
moribus. Duri etiam extiterūt per tolerantiā. iuxta illud
p̄s. xxxiij. Vnū ex his nō ꝯteret. Grego. Occidi poſſunt:
flecti nequeūt. Sicci etiā per tēperantiā. ij. ad Coꝛ. x. In
carne ambulantes nō ſm̄ carnē militamus. ¶ Itē miſit
ignē/diuinam vindictā. de qua Job. j. Ignis dei deſcen/
dit de celo ⁊c. ⁊. iiij. Regū. j. deſcendit ignis ⁊c. xxiij. q. iij.
q̄ chriſtus. ⁊. c. ea vindicta. Ignem inquā/aereas poteſta/
tes/q: de ore eoꝝ lampades ꝓcedūt ſicut tede ignis acce/
ſe: halitus eoꝝ prunas ardere faciunt: ⁊ flāma de ore eoꝝ
egreditur. Job. xlj. In oſſibus meis: vt fortia ſcilʒ ꝑlatos
interius exteriuſq̄ affligant: ⁊ ſic erudiantur q̄ deū blan/
dientem audire noluerūt. Unde addit. Et erudiuit me.
Eſa. xxviij. Vexatio dabit intellectū auditui. Expandit
rete pedibus meis: ne poſt voluptates ⁊ deſideria vana
vſq̄ ad finem vite irē. Cōuertit me retrorſum: ne ꝑ angu/
ſtias ⁊ tribulationes vadā. Poſuit me deſolatā. Amos
iij. Tm̄modo vos cognoui ex oībus cognationibus ter/
re. idcirco viſitabo ſuꝑ vos oēs iniquitates vr̄as. ¶ Itē
eccleſia collecta de iudeis ⁊ gētibus dicit. De excelſo mi/
ſit ignem ⁊c. i. ſpiritūſanctū: ſm̄ quē corroborat eccleſia
virtutibus: ⁊ eruditur diuinitus: ne vltra idolis ſeruiat:
vel mundi delicias querat: caſte viuat: caſte timeat: et ex
ipſis erubeſcat vitijs quibꝰ ſeruierat. Roma. vj. ibi. Que
ergo fructū habuiſtis tūc in illis/in q̄bus nūc erubeſcitis.
de pe. diſ. j. quē penitet. Expandit illius rete ſcʒ p̄dicatio/
nis. Luce. v. Lauabāt retia. ⁊ iterū. Laxate retia veſtra in
capturā. Beda. Piſcatores ſunt p̄dicatores eccleſie ⁊ do/
ctores: qui nos ꝑ rete fidei cōprehendunt: ⁊ quaſi littori/
ſic terre viuenti aduehūt. Sed hec retia modo laxantur
in capturā: modo lota plicātur: q: non oē tēpus eſt habi/
le doctrine. ſed nunc exercenda eſt lingua doctoris: nunc
ſibimet cura gerenda. Ibi etiā Amb. Que ſunt aploꝝ q̄
laxari iubent retia: niſi verboꝝ cōplexiones: ⁊ quaſi q̄dā
orōnis ſinus: ⁊ diſputationū receſſus: qui eos quos cepe/
rint nō amittant: Et bene apoſtolica inſtrumēta piſcan/
di retia ſunt: que nō captos perimūt/ſed reſeruant: ⁊ flu/
ctuantes de infimis ad ſupna traducūt. Vñ ⁊ retia piſca/
toꝝ/ſunt eloquia predicatoꝝ: de fide ⁊ moribus ⁊ diuer/
ſis authoritatibꝰ vtriuſq̄ teſtamenti cōplexa. Abacuc. j.
Facies hoīs quaſi piſces maris. Bene ergo expanditur
rete p̄dicationis, ne eccleſia vadat poſt vanitates erroꝝ
⁊ ꝯcupiſcētias

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et cõcupiſcẽtias. Pedib⁹ meis/ voluptatib⁹/ prauis affe-
ctib⁹. Couertit me retrorſum. de vitijs ad ỽtutes. de infi
delitate ad fidẽ. Retrorſum. vt audirẽ vocẽ poſt tergum
monẽtis. Eſa. xxx. Cõuertit etiã me retrorſum. vt poſt ipm
irẽ: et nõ pirem. Hoc rete apl'is ⁊ viris apl'icis ẽ cõmiſſuȝ:
vt de mari hui⁹ mũdi piſces hoies extrahẽt. Luc. v. Pe-
dib⁹. pſ. cxviij. Ab oi via mala ꝓhibui pedes meos. Po
ſuit me deſolatã. terreno ſolatio/ ⁊ pñtis vite dolore/ et
deſiderio future. vnde pſ. xlj. Fuerunt mihi lachryme ⁊c.
Tota die. oi tpe. Merore cõfectã. dolore ſcȝ pſentiũ tribu
lationũ/ ⁊ amore futurorũ bonoꝝ. Et tanto forti⁹ merore
cõfecta/ p filijs plãgit eccleſia: ⁊ pñtis vite cõſolationem
nõ recipit: quãto verius in eis per vana deſideria puerſe
conſiderat aberraſſe. Vñ ad Rom. vj. Sicut exhibuiſtis
mẽbra vr̃a ⁊c. xlvij. di. oẽs. ¶ Nun ſempiternũ interpꝛatꝭ.
Deut. xxxij. puocatꝭ dñs ad vindictã. in Canti. audite. Si
acuero vt fulgur gladiũ meũ. Vigilauit. q̃ſi vindictã/ pu
nit q̃ dormire videbatꝭ. Iugũ. de quo. xxx. c. Hiere. Conte
rã iugũ eius de collo tuo. ſupponendũ mihi. Iniquitatũ
meaꝝ q̃ ex me ſunt. pſ. l. Qm̃ iniq̃tatẽ meã ego cognoſco.
In manu ei⁹. in retributiõe dñi. Iugũ eccl'ie vigilat i ma
nu dñi: que ſe ſcelerib⁹ in ſuis mẽbris ſubdidit: niſi quoti-
die penitẽdo/ ponat ea corã oculis ſuis. vñ. pſ. Et pctm̃
meũ cõtra me eſt ſemꝑ. de pe. di. j. ⁊ venit. Voluit em̃ Da-
uid vigilare: ⁊ pctã fletib⁹ abluere: ne vigilaret iugũ eoꝝ i
manu dñi. vñ dixit. Auerte faciẽ tuã a pctis meis. q. d. vt
in manib⁹ tuis vigilẽt. ſȝ vt ego ꝓpter peccata mea vigi-
lẽ: ⁊ fletib⁹ purgẽ: ne ↄuolutas iniq̃tates imponas collo
meo: nec me des in manu de q̃ nõ potero ſurgere. Itẽ dũ
eccl'ia tẽtationib⁹ q̃titur: vigilat in manu dñi iugũ iniqui
tatis eius: et hoſtib⁹ tam viſibilib⁹ q̃ʒ inuiſibilib⁹ ſubijcitꝭ:
amiſſis monilib⁹ q̃ ſibi dederat in ornamentũ ſpõſus: vñ
ingemiſcẽs ait. Couolute ⁊ impoſite ſunt collo meo: inſo
lubili vinculo. tamq̃ʒ ſuffocando: ſicut laqueus Iude. de
pe. di. iij. ſceleratior. Collo meo. tãq̃ʒ graue pondus. Eſa.
iij. Quia filie ſion/ ai͡c in eccl'ia/ ambulauerũt extento col
lo: auferenda eſſe oĩa ornamenta dicit: ⁊ inter cetera/ tor
ques ⁊ monilia. Torques in pect⁹ pẽdẽtes/ intelligentiã
mẽtis demonſtrãt. Monilia/ oĩa ornamẽta ſpũalia ſigni
ficãt. quib⁹ amiſſis viri eccl'iaſtici muliebri affectu ambu-
lãt extẽto collo: ⁊ nutib⁹ oculorũ loquũtur: ⁊ plaudẽtes
manib⁹ ⁊ pedib⁹ cõpoſito gradu incedũt/ ſeculi gloriã ſe
ctãtes. cõtra illud. xlj. di. clericus. ⁊. §. vlt. Iure ergo iugo
iniq̃tatũ pmitꝭ/ q̃ tantis ornamẽtis virtutũ ſpoliatꝭ. vñ cõ
uolute iniq̃tates/ vinculo inſolubili plangũtꝭ: ⁊ impoſi-
te collo ei⁹ q̃bus quedã mẽbra ei⁹ ſuffocantꝭ: ſicut Iudam
ſe laqueo ſuſpendiſſe legim⁹. de pe. di. iij. iudas. Vñ ad-
dit eccleſia. Infirmata eſt virtus mea. vt non poſſim reſi-
ſtere. pſ. xxx. Infirmata eſt in paupꝛtate virtus mea. De-
dit me dñs. dari permiſit. xxiij. q. iiij. §. vaſis. iuſto iudicio
dei. In manu. diaboli. De q̃ nõ potero ſurgere. ꝑ me. vñ
non adijciet vt reſurgat virgo filia iſrael. Infirmata eſt
inq̃ã virt⁹ mea. q: impij tradũtꝭ in eternũ: vbi vermis
eoꝝ non moritꝭ/ ⁊ ignis non extinguitꝭ. Eſa. vlt. Mar. ix.
Vermis vbi Chryſ. Nõ de ſenſibili verme hoc dicit. ſed vermẽ con
ſcĩe. ſciẽtiã vocat mordẽtẽ aiaȝ: q̃ʒ ſit nõ opata bonũ. vnuſq̃ſq̃ʒ
em̃ ſuipſius accuſator ſiet/ rememorãs que geſſit in vita
mortali: ⁊ ſic eoꝝ vermis immortalis permanet. Sicut
ſuperior ſentẽtia q̃ Mem intitulatꝭ. i. ex ipſis/ que ſcȝ do-
minus miſit de celo/ cõuertit eã ad penitẽtiam ita ex iugo
iniquitatũ ei⁹. Nun qđ ſempiternũ interpꝛtatꝭ/ impegit in
interitũ: vt iuſto dei iudicio ſm̃ impenitẽs corꝫ ſuũ ſempi-
ternũ incurrat ſuppliciũ. non q̃ʒ eccleſia ad vitam pdeſti-
nata. xxiij. q. iiij. obtineri. cum. c. ſe. his tradatꝭ ſupplicijs:
ſed que in mẽbris ſuis accidunt imputat ſibi ac plangit.
¶ Iugũ etiã iniq̃tatis eſt dormire in neq̃cie torpore. ſe-
cure ⁊ impune quieſcere. ſȝ vigilat iugũ ⁊c. Vñ Hiere. j.
Virgã vigilante ego video. cui dñs. Vigilabo ego ſuper
verbo meo: vt faciã illud. Nobis em̃ torpẽtib⁹/ pctã latẽt:
ſed in manu dñi vigilãt: dũ nos ad vindictã iuſte retribu
tionis accuſant. vñ Geñ. iiij. Vox ſanguinis tui clamat
ad me de terra. Iob dicit ad dñm. xiiij. c. Signaſti q̃ſi in
ſacculo pctã mea. Oſee. xiij. Colligata ẽ iniq̃tas effraim:
ad ſimilitudineȝ pecunie/ q̃ poſtq̃ʒ numerata eſt/ ligatꝭ in
ſacculo et ſignatꝭ. Et cõuolute ſunt: q̃ſi pondus ad pmen
dũ. Et impoſite collo meo. ꝓ torque aurea. funiculo iniq̃
tatis circũdantꝭ. vñ Prouerb. v. c. Iniq̃tates ſue capiunt
impiũ: ⁊ funib⁹ pctoꝝ ſuoꝝ cõſtringitꝭ. ¶ Samech adiu-
toriũ interpꝛetatꝭ. ſcilȝ dei qđ q̃ſi hodie ꝓpter pctã nimia
ſublatũ ẽ. Abſtulit dñs oẽs magnificos meos: nõ dei: de
q̃b⁹: depoſuit potẽtes de ſede. Luc. j. Dñs de medio mei
iuſto iudicio. Vocauit aduerſum me tpꝰ. qui diu diſtule-
rat. i. tpe accepto affligat me: quia non punit ante pctm̃:
⁊ expectat poſt peccatũ. pſ. lxxiiij. Cũ accepero tẽpus: ego
iuſtitias iudicabo. Ber. Quid de iniuſtitijs cũ iuſtitie iu
dicabũtur? Sed hoc ideo: q: quaſi pãnus mẽſtruate oẽs
iuſtitie noſtre. Eſa. lxiiij. vt contérat electos meos. nõ dei
q̃s ipe nouit. Ioã. x. Cognoſco oues meas. pſ. ix. Cogno
ſcetur dñs iudicia faciens. Ber. Qui nũc ignoratꝭ miſeri
cordiã querẽs electos platos. vel qui videbantꝭ virtutib⁹
eminẽtiores: vel conatu mẽtis excellẽtes. Vñ Eſa. iij. Au
feret a hierl'm validũ ⁊ fortẽ: et oẽ robur panis. verbi dei
ſcȝ: ⁊ omne robur aque. ſcilȝ ſapientie ſalutaris. Eccl'i. xv.
Fortẽ et virũ bellatorẽ iudicẽ ⁊ ꝓphetã ⁊c. et ſicut feciſſe
in hierl'm legim⁹: ſic hodie in eccleſia angeli clamãt cuſto
des eius: trãſeamus ex his ſedib⁹. ⁊ dicũt Hiere. lj. Cura-
uimus babylonẽ/ eccleſiã i in mẽbris cõfuſam: et non eſt ſa
nata: derelinquam⁹ eã. ¶ Itẽ abſtulit ⁊c. Quotiẽs eccle
ſia queritꝭ: totiẽs tribulationib⁹ agitatꝭ: vel hereticoꝝ inſi
dijs impugnatꝭ. vñ merito plãgit dicẽs. Abſtulit dñs oẽs
magnificos. ſepe em̃ in toto orbe ꝑpauci remanſerũt ma
gnifici: q̃ ſana doctrina defenderẽt cauſam fidei. Voca-
uit aduerſum eã tpꝰ. pctis exigẽtib⁹. tẽpus vindicte. Ad-
ducit dñs vt cõte. elec. eius: q: nõ eſt qui defendat vel mu
rũ ponat ꝓ domo iſrl'. Ezechi. xiij. ⁊. xliij. di. ſit rector. i pn.
¶ Ayn interpꝛetatꝭ fons vel oculus. Quũ em̃ chriſt⁹ plũ
crucis preſſit: de chriſti latere fons emanauit. vñ ⁊ conti-
nuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Ioã. xix. et de cele. miſ. in qua-
dã. de ſum. tri. in clemẽ. c. vnico. Hoc fonte lauatꝭ ſponſa
eccl'ia ſponſi cõplexib⁹ ſociãda. vñ idẽ Ioan. xix. Latus
eius aperuit. Aug. Vigilanti verbo euangeliſta vſus eſt:
vt nõ diceret latus ei⁹ ꝑcuſſit aut vulnerauit: ſȝ aperuit:
vt illic quodãmodo vite oſtiũ pãderetur: vñ ſacramenta
eccleſie emanauerũt: ſine q̃bus ad vitã: que vere vita eſt:
nõ intratur. vnde ſequitꝭ. Et cõtinuo exiuit ſanguis ⁊ aq̃.
Ille ſanguis in remiſſionẽ fuſus eſt pctoꝝ. Aqua illa ſalu
tare tẽperat poculũ. Hec lauacrũ pſtat ⁊ potũ. hec pnun
tiauerat q̃ʒ noe in latere arce oſtium facere iuſſus eſt quo
intrarẽt aialia que nõ erãt diluuio peritura: qo⁹ pfigura
batꝭ eccleſia. ꝓpter hoc pma mulier facta eſt de latere viri
dormiẽtis. ⁊ hic ſcđs adam inclinatus in cruce dormiuit
vt inde formaretꝭ eius cõiunx. pe qđ de latere dormiẽtis
effluxit. o mors. vñ mortui reuiuiſcũt. Quid iſto ſangui-
ne mũdi⁹: quid iſto vulnere ſalubri⁹? Chriſ. q: hinc ſuſci-
piunt principiũ ſacra myſteria. quũ ad tremendũ calicem
vt ab ipa bibitur⁹ chriſti coſta accedas. de hoc e᷑ de cele.
miſ. in quadã. et i clemẽ. de fide. c. j. ſacroſcẽ. ¶ Ayn etiã
interpꝛetatꝭ oculus. Nõ immerito de h̃ fonte oculus inebria-
tus/ aquã lachrymaꝝ deducit. pſ. cxviij. Exitus aquarum
deduxerũt oculi mei. Torcular crucis. vñ. Eſa. lxiij. Tor-
cular calcaui ſolus. oẽs em̃ apl'i relicto eo fugerũt. Mat.
xxvj. Mar. xiiij. Luc. xxij. i. dolores crucis patienti ſolus ſu-
peraui. in qua preſſus fui: ſicut vua pmi ſolet in torcula-
ri. Mat. xxj. Et fodit in ea torcular. Torcular calcauit do
minus virgini filie iuda ſynagoge vel eccleſie/ q̃ eſt filia
ſynagoge vel anime contritenti. Idcirco ego plorãs. vox
eccleſie. et oculus meus deducẽs aquã fontẽ lachrymaꝝ.
alludit litere Ayn q̃ oculus dicitꝭ vt dixi. quia longe fact⁹
eſt a me cõſolator. paracletus. oẽs alijs conſolatores one-
roſi ſunt. Iob. xvj. in prin. cõuertens ad bonum ſcilȝ. ani-

mā mea vacantē et errantē. facti ſunt filij mei ꝑditi. Ad li
terā ꝓpter pctm̄ in guerris ⁊ inter ſe ⁊ in corpore ⁊ in ani
ma frequēter vel opera mala. de quib⁹ filijs Mat. xviij.
ibi: Juſſit eū dñs ve. ⁊ vxo. eius ⁊ filios: qm̄ cōualuit ini-
micus diabolus. Mat. xiij. Inimicus homo fecit. ¶ Itē
torcular ⁊c. Quiſquis doctorū ſibi eccleſiā cōmiſſam/ani-
mus conuerti viderit: de fonte amoris hauriat: vñ lachry-
mas ꝓducat donec cōſolatorē ⁊ cōuertentē paraclerū re
ducat. alioquin inualeſcēte inimico fiūt filij eius ꝑditi: q:
ſcʒ nōdū ablactati: nōdū in virū ꝑfectū ſunt ꝑducti: ſʒ ꝑ-
gnātes ſunt. Mat. xxiiij. ¶ Vel torcular ſm̄ Paſcaſium
vltionem ſignificat ⁊ pctōꝝ ſupplicia. Eſa. lxiij. Torcular
calcaui ſolus. illud ſcʒ quo malis ſupplicia. bonis premia
calcant̄. hoc ſolus dñs calcauit: q: nullum adiutoriū ha-
buit. neqꝫ em̄ angelus: neqꝫ archāgelus corpus humanū
aſſumpſit: vt ꝓ nobis moriēs aduerſarij nr̄i fortitudineꝫ
calcaret atqꝫ cōtereret. Hoc torcular calcauit dñs in paſ-
ſione ſua virgini filie iuda eccleſie ⁊ ſynagoge: vt credēti
bus ꝑmia: ⁊ incredulis ⁊ crucifigentib⁹ ꝑpetue captiuita
tis ⁊ eterne dānatiōis effunderet ſupplicia. ¶ Torcular
etiam dominus calcat quādo eccleſie ſterili et abſqꝫ ope-
ribus vacue et otioſe penam ⁊ tribulationem infligit. vñ
ſequit̄: Idcirco ego plo. q: ſentit ſe amiſiſſe cōſolatorem:
⁊ impenitentē ruere: vbi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dentiū. Mat.
viij. ⁊ xiij. xxij. ⁊ xxv. Et Luc. xiij. vbi ingens aie fletus de-
ſcribit̄: vt ſibi ſciat poſt mūdi hui⁹ vanā letitiā/oēm cōſo-
lationē defuturā vbi filij perdent̄: quia fructus malorum
diſſipabitur: ſolus inualeſcit inimicus. ¶ Phe interpta-
tur os. dum ſion. i. eccleſia manus ſuas expādit inter an-
guſtias. ſignificat ꝙ ore non valet exprimere qđ patitur
in corde dum ſit ſine cōſolatore. ¶ Expandit ſion man⁹
ſuas/eccleſia quaſi ꝑturiēs: vt qđ nō valet ore: ſignificet
manuū extēſione. ſicut moyſes manus extendēs ad deū.
Exo. xvij. xxvj. di. ſi quis. ⁊ nō eſt q̄ cōſoletur eā. pſ. lxxvj.
Renuit cōſolari aīa mea. amiſſo vero cōſolatore. Māda
uit dñs iuſte diſſipādo aduerſum iacob in circūitu ei⁹. ec-
cleſiā ſolo nomine gloriantē: ⁊ demones nō ſupplātantē
hoſtes ei⁹ demones. facta eſt hieruſalem eccl'ia quaſi pol
luta menſtruis in membris/vana gloria: dum nobis attri
buimus bona ex ipſa vanitate: ſicut menſtruis quicquid
tāgimus/polluim⁹: ⁊ ſicut abominabilis eſt mulier dum
mēſtrua patit̄: ſic hodie magna pars chriſtianorum alijs
gētib⁹. ¶ Itē quotiēs eccleſia hereticorū vel ſchiſmatico
rū vel falſorū chriſtianorū publicorū vallat̄ exercitu: do-
minus aduerſus iacob/eccleſiam ſcilicet que debet vitia
ſupplantare cōtra eā inſtaurat inimicorū exercitus: q: ſpi
ritū ſanctū cōſolatorem amiſit ⁊ doctorē ſine quo nullus
ad fidē erudit̄. nullus a vitijs releuat̄. ideo expandit ma
nus ſuas in ꝑſſuras ⁊ dolores. nec eſt ei vlla vox doloris
digna. qua poſſit hoſtiū dogmata vincere ⁊ ſua defende-
re. vñ ſepe fit polluta feditate carnaliū operū et ſangui-
ne carnaliū deſideriorū. inter hoſtes. quib⁹ interius ⁊ exte
rius impugnat̄. Unde ve ꝑgnantibus ⁊ nutriētib⁹ in illa
die. Mat. xxiiij. ꝑgnantes dicunt̄ anime que cōcipiūt bo
nū ꝓpoſitū: ſed non ponūt in opere nutrientes: q̄ adhuc
opus imꝑfectū habēt: tales in magnis tētationib⁹ defi-
ciūt. ¶ Itē expandit ⁊c. eccleſia q̄ eſt ſpeculū dei ī terris
et vitiorū ſupplātatrix: quū ꝓpter iniquitatē traditur in
mēbris ſpūalibus nequicijs fruſtra querit cōſolatorē ex-
tra quū careat eo intra. Merito ergo mandauit dñs ad-
uerſus iacob eccleſiā quondā vitia ſupplantantē: nunc
exteri⁹ gloriantem. vide in circūitu ſpūales hoſtes obſi
dent eam: ne poſſit effugere. que ſepe ſe vallatam vidēs
expandit man⁹ ſuas inter anguſtias cogitationū. nec em̄
eſt ei vox oris: nec vlla excuſatio ſermonis: q: mēſtruis in
mēbris polluta. i. cruētis opibus maculata: a quib⁹ nūꝙ̄
ſine cōſolatore paraclero liberabit̄: quū etiā ꝓpheta te-
ſtet̄/ꝙ oēs iuſtitie noſtre/ſic ſunt corā eo/ſicut pann⁹ mē-
ſtruate. Eſa. lxiiij. ¶ Sade iuſtitia interpretatur. ſignifi-
cat q: iuſtitie dei iuſte: qđ bene his verbis oſtēditur. Iu-
ſtus eſt dñs quaſi iuſta ſentētia ore dñi ꝯtra me plata. Iu
ſtus dñs in omnib⁹ vijs ſuis. pſ. cxliiij. Quia os eius ver
bum patris. Canti. j. Oſculetur me oſculo oris ſui. i. filij
verbi incarnati. ſic exponit ibi Bern̄. vel predicatores.
Hiere. xv. Si ſeparaueris precioſum a vili: quaſi os meū
eris. vel prophetas. Hiere. j. Ecce dedi verba mea in ore
tuo. vel preſentiā. Ad iracundiā ꝓuocat eccleſia peccādo
in mēbris. Audite obſecro aure cordis: quod eſt intellige
re. Mat. xv. Audite ⁊ intelligite vniuerſi populi dolorē
meū: nō trāſeūtes per viā vt ſupra. ⁊ videre diligēter cō
ſiderate. pſ. xliiij. Audi filia ⁊ vide. virgines mee ⁊ iuue
nes mei. virgines em̄ nec alium ledere: nec ſe defendere
poſſunt. virgines caſte intentiones. abierūt in captiuita
tem. ſenſuū exteriorū cū quib⁹ cibū recipit beſtiarum. ſm
Iſaac. qui aīam captiuat ſub iugo ſuo. Luc. xiiij. ibi: Iu-
ga boum emi q̄nqꝫ. qđ exponit̄ de curioſitate. v. ſenſuum.
Iuſtus eſt dñs ⁊c. eccleſia que ſuperius oris iudiciū ꝓu
lit. que os dñi in ſcripturis ſanctis. ad iracūdiā ꝓuocauit
dicitur confiteri. iuſtus eſt dñs. nihil em̄ ſine cauſa fit ſup
terram. et in magna dei republica nihil ſine prouidentia
dei fit. xxvj. q. v. nec mirū. vltra colū. ꝟ. hec ideo quiſꝙ̄. q:
os eius. non ꝙ humana mēbra habeat deus: ſicut dicūt
heretici antropomorphite. xxiiij. q. iij. quidā. ꝟ. antropo-
morphite. Sed ſicut tropice adſcribunt̄ ei humani affe
ctus: ira ⁊ membra. Per os verbum de ore patris ꝓgeni
tū ſignificat̄. Canti. j. Oſculet̄ me oſculo oris ſui. ac ſi di
cat. flagitijs meis iuſtū iudiciū ꝓuocaui natura clemētē.
de pe. di. j. c. q: diuinitatis natura clemens eſt. cōpuli cō
tra me duram ferre ſentētiā. Audite ergo vni. ppl'i ⁊c. ca
lamitatē ſuā duplicem penſat ⁊ ineffabilem. vnde ad cō
dolendū inuitat vt multorum compaſſione anxietas le
uior fiat: et vt eorū ſit vna paſſio. ij. Cor. xj. Quis infirma
tur et ego non infirmor? Rom. xij. Gaudere cum gaudē
tibus: flere cum flētibus. quorū eſt vna nature conditio.
talis quippe eſt nature affectus vt dolores nr̄i ⁊ gaudij
cōſortes quram⁹: quorū participatione facili⁹ feram⁹. vñ
Luc. xv. Cōgratulamini mihi quia inueni ouem ⁊c. virgi
nes de quibus dicit̄. ij. ad Cor. xj. ⁊ xxvij. q. j. nuptiarū. ſʒ
iſte fatue de quib⁹ Mat. xxv. ⁊ xxxij. q. v. ſi paulus. iuue-
nes quos in fonte baptiſmi regenerat mater eccleſia. de
con. di. iiij. mater eccl'ia. tales bone virgines/et iuuenes
laudāt dñm. pſ. cxlviij. iuuenes ⁊ virgines ⁊c. ſed muta-
ti in malum vrunt̄ igne maxime luxurie. vñ. pſ. lxxvij. Iu
uenes eorū comedit ignis. et virgi. eorū nō ſunt lamē. ⁊c.
Hi cū aut heretica prauitate corrūpunt̄: aut vitijs cōſtu
prant̄: non loco: ſʒ mēte in babylonem. i. in cōfuſionē ca
priuātur. qui em̄ adheret meretrici: vnū corpus efficit̄ cū
ea. j. ad Cor. vj. de talibus virginib⁹ cadentib⁹/Amos. v.
virgo iſrl' cecidit. ⁊ Amos. viij. ⁊ virgines bone deficient.
iſte ſunt ſine oleo. Mat. xxv. Eſa. xlvij. deſcende ⁊ ſede in
in terra/virgo filia babylonis. de his oib⁹. xxxij. q. v. ſi pau
lus. de ſtatu virginū ſcripſi in fine iſtius opis. de iuueni-
bus diſſolutis. Eſa. xl. iuuenes ī infirmitate ſua cadēt ⁊c.
¶ Coph vocatio interpretat̄. vñ cōtinuo ſubiungit. Vo-
caui amicos meos hereticos q̄ fraudulēter incedūt. Hie
re. ix. vel affectus animi. ⁊ ipſi deceperūt me. Eccl'ia ſepe
amicos vocat quos in fide ſocios putat: ſʒ ipſi decipiunt
qui fidē corrūpunt: aut intus latēdo: aut in apertam he
reſim prorumpendo. mali quoqꝫ catholici in poteſtatib⁹
maxime cōſtituti: in quib⁹ eccleſia ſepe confidit quaſi ami
ci ſepe decipiūt eam. tales inimici ſunt. v. q. v. non omnis
xxiij. di. ſi inimicus. quodqꝫ peius eſt: tūc crudelius ſeuiūt
quū ſacerdotes ⁊ ſenes fame verbi dei ꝯſumpti ſunt: qui
ſequētes lucra carnalis vite: magis querūt cibum aīalis
vite ꝙ celeſtem. de ſalomonis ferculo. Canti. iij. vel euan
gelico prādio. Mat. xxij. vel ſapiētie cōuiuio. Prouer. ix.
ad quod oim̄ vocatio in Coph lr̄a deſignat̄. ſacerdotes
mei. regale. j. Pet. ij. Uos eſtis genus electum regale ſa
cerdotium. ex de elec. fundamenta. §. j. li. vj. Senes mei
maturitas cōſilij. lxxxiiij. di. porro. Canities hominū pru

dentia eſt. Sapientie.iiij.⁊ p̄e.c.porro in vrbe.in eccleſia
conſumpti ſunt: quia intra eccleſiam ſacerdotes nomē do
mini deſpiciunt.et quantum ad ſe panem pollutum offe
rūt: qui ad altare indigne accedūt quicq̄ dato munere ſa
cerdotiū ꝑſumunt. Malach.j.c.xlix.di.ſacerdotes.cū.§.
ſe. Et omiſſis euangelijs ⁊ ꝓphetijs comedias legunt et
amatoria bucolicorū verſuū verba cantant. xxxvij.di. ſa-
cerdotes. Pertinētia ad ſua officia ignorāt ⁊ negligunt.
xxxviij.q ipis. Pauci hodie boni.xl.di.multi.de altari fo-
nicant.xliiij.di.§.j. Labia eorū nō cuſtodiūt ſciam.xxxvj.
di.§.eccc.xliij.di.ſit rector. Couiuijs vacant contra illud
xliiij.di.nō oportet.⁊.c.quando.que eſt palea.⁊.c. non li-
ceat. Turba eos cōtēptibiles facit.xciij. di.legimus. ꝟ.ſȝ
diacis. Impie agūt cū maculis celebrantes.j.q.j. ſacerdo-
tes. Pro mercede rn̄dent: ⁊ ſacramēta vendūt.j.q.j.iudi
ces.⁊.c.nullus epus. Sua peccata non ſanāt: ⁊ aliorum
diluunt.iij.q.vij.ſacerdos.de pe.di.vj.qui vult. De eccle-
ſijs ad alias eccleſias migrant. vij.q.j. eos ſacerdotes.
Non libere ꝓnuntiant veritatem: ideo ꝓditores.xj.q.iij.
nolite. Defraudant eccleſias.xij.q.iiij.c.j. Auaritie incum
būt.ex de deci.c.j. In hocerīā patentiſſimū eſt crimen ſa-
cerdotū ⁊ vltra modū deteſtabile ſm Aug. qui nō prius
ſe iudicāt ⁊ alios alligāt. de pe.di.vj.c.j.ꝟ.in hoc. ¶ Ta-
les etiam ſacerdotes ſunt nūc qui omnē iuſtitiā ꝑplo mā
dant: et ipſi nec modicā ſeruant ſm Chryſo. Mat.xxiij.
xxvj.q.vij.alligant. ꝑcipue ipi ſcindūt eccleſiā ⁊ de domo
dn̄i ꝑplos ſeducūt: ⁊ vbicq̄ ponūt ſcandula ſm Hierony.
xxiiij.q.iij.traſſerūt. Difficile penitēt ⁊ cōuertunt. j. Reg.
ij.ſi ſacerdos peccauerit: q̄s orabit ꝑ eo? de pe. di.j.§. qd̄
antē.ꝟ.ſi ſacerdos.⁊.c.quis aliq̄n.ante.§. his authorita-
tibꝰ.⁊ ꝓpter hoc dicit cōſumpti ſunt in aīa ⁊ corpore. vn̄
in Canti.moyſi/Audite: Deut.xxxij. Cōſument fame: et
deuorabūt eos aues.i.demones morſu amariſſimo. Se-
quit.q: queſierūt cibum/ſibi lucra terrena vel vana deſi
deria.vt refocillarēt.q: peccatū nūq̄ ſatiat.ſupra dixi in
ſra Capo.animas ſuas.i.aīalitatē.dixi.ſ.in iſto.c. Senes
etiam mali.de quibus.ij.q.vij.paulus.⁊ dixi.ſ.in expoſi-
tione Hiere. ¶ Item q̄plurimi in eccleſia dulces carnis
affectus vocāt amicos: ſed ipſi eos decipiūt. Et q: in eis
regale perit ſacerdotiū: ⁊ ſenium maturitatis vanis ille-
cti deſiderijs laborāt ad refocillandā ꝯcupiſcētiā carnis:
ſed egyptus vane auxiliat. Eſa.xxxvj.xxiij.q.iij.§.j.q: mū
dus tranſit ⁊ ꝯcupiſcētia eius.j. Joan.ij. que eſt baculus
arundineꝰ: qui ſuper innitētis ꝑforat manū. Eſa.xxxvj.vt
p̄e.§.j. ¶ Res capitis interpretat.i. mentis.ex de ſacra
vnc.c.j.§.q: vero.ꝟ.in vertice. Vide dn̄e q̄m tribulor. vox
eccleſie.cōturbatio eīn ventris: vel ſubuerſio cordis/eſt
gemitus mentis que in capite deſignatur. iure ergo ꝯtur
batio capitis dicitur/dū eccleſia ſuorū caſibus amaritu-
dine replet.que dolorem ⁊ tribulationē ſuā quotidie de
mētiſſimo exponit iudici. Eccleſia eīn varijs doloribꝰ ve-
xata/ventrē.i.mentē turbatā gemit.mēs eīn deſignat in
capite vt dictū eſt.vn̄ Hiere.iiij. Ventrē meū doleo.ven.
me.doleo.⁊ exponēs adiungit: ſenſus cordis mei turbati
ſunt. Sicut eīn in ventre cibi cōcipiuntur ⁊ ꝓles: ſic in mē
te cogitatiōes. Eccleſia eīn tētationibꝰ fatigata intus et
extra/anxiam ſe demōſtrat foris ꝑſecutionibus: intus do
loribus. foris eīn flagellis atterimur. intus carnis ſugge
ſtionibus fatigamur. vnde addit: foris interficit gladiꝰ:
et domi mors ſimilis eſt. ꝯturbatus eſt venter meus. pſ̄.
xx. ꝯturbatus eſt in ira. Rom.xi.xj.q.iij.illa.oculus meꝰ/
aīa mea/⁊ vēter meus. Subuerſum ē cor meū in memet-
ipſa: q̄m amaritudine plena ſum.ſubuerſum eſt cor meū:
q: ſcȝ ſuper cor ſuū non poſuit dei ſignaculum. vn̄ Canti.
viij. Pone me vt ſignaculū ſup cor tuū. ſi eīn eccl̄ia ſigna
ta eſſet ſemp hoſtis eā nō ꝑcuteret. Ezech.ix.ibi. Signa
thau ⁊c.et ſequit ibi: Omē aūt ſuper quē videritis thau:
ne occidatis. Feritur ergo eccleſia foris gladio ꝑſecutor:
intus doctrina hereticorum. aut improbitate morum que
felle amariora ſunt. vnde ſequitur. Foris interficit gla-
dius perſecutorū exteriorū. Apoca.vj. Exiuit aliꝰ equus
rufus ⁊c.et ſequitur. Et datus eſt ei gladius magnus. ꝑ-
ſecutio magna.tartarorū et ſaracenorū contra eccleſiā.q̄
hucuſq̄ durat. vel quecūq̄ alia manifeſta tribulatio con
tra eccleſiā diabolo ꝓcurante. vn̄ holofernes ait Achior
Judith.v. Gladiꝰ militie mee trāſiet per latera tua. Ho-
lofernes interpretatur infirmans vitulū ſaginatum: ⁊ ſi-
gnat diabolum perſequētē chriſtum in eccleſia ſua. Luc.
xv. Adducite vitulum ſaginatū ⁊ occidite. vel quēlibet
iuſtū de eccleſia.pſ̄.l. Imponēt ſuper altare tuū vitulos.
vnde Achior interpretat fratris mei lumen: et ſignificat
quēlibet chriſtianū lumine chriſti fratris noſtri illumina
tū.chriſtus frater eſt. Joā.xx. Vade ad fratres meos. Et
domi.i.in mēte/mors tētationū et ſuggeſtionū cum con-
ſenſu.iſta eſt puella que domi mortua iacebat quam chri
ſtus reſuſcitat. Mat.ix. Mar.v. Luc.viij.de pe.di.j.§.nō
ergo.ibi: non ſunt.⁊.c. quē penitet.⁊. diſt.ij. ſicut tribus.
¶ Sin interpretat dentiū.i.predicatorū.hic eſt fletus dē-
tiū: de quibꝰ Can.iiij. Dentes tui ſicut greges tonſarū.j.
Cor.iij.hi ſunt qui non lacte infantie indigent: ſȝ mādu-
cant ſolidum panem. Heb.v.vn̄ Petro dicit Act.x. Occi
de ⁊ māduca. Predicatores aūt ſunt vt greges tōſarū: q̄
vetuſtate vitiorū ſpoliati feribꝰ ſuis lac doctrine/⁊ indu-
menta virtutū.xliij.di.ſit rector. miniſtrāt. Audierūt ini-
mici eccleſie.q: ingemiſco ego.abſente ſponſo. Et nō eſt
qui cōſolet me.fugato ſpū.oēs inimici mei demones/he-
retici vel mali catholici/audierunt malū meū letati ſunt
afflictionē. Eſa.xlv.ibi: Creans malū.xxiiij.q.iij.quidam.
ꝟ.colliciani.q̄m tu feciſti.i.iuſto iudicio ꝑmiſiſti. xxvij.q.
v.nec mirū.ꝟ.nec ideo. adduxiſti ideſt adduces diem iu-
dicij ꝯſolatiōis mee/non illorū: ⁊ fient ſimiles mei capti
ui afflicti. ¶ Audierūt inimici ſponſam eccleſiā ploran-
tē: que ſentit ſponſum abſentē. qui etſi ſemp adeſt ꝑ maie
ſtatem: patitur tn̄ ſpōſam tētationibus cōcuti. xj.q.j. fu-
turā.vt ſemp ſolicita ſit et timida ne corruptoris ſugge-
ſtionē ſuſcipiat. Judic.ij. Non delebo gētes quas dimiſit
ioſue: vt in ipſis experiar iſrael. Nō eſt qui cōſoletur me.
q: vt dicitur in li. Sap.j.c. Spiritusſanctus diſcipline ef-
fugiet fictum.i.hypocritā qui fingit ſe diſciplinā habere:
quā nō habeat: q̄m tu feciſti. vnde Eſa.xlv. Ego dn̄s fa-
ciēs pacem ⁊ creās malū.xxiiij.q.iij.quidā. ꝟ. colliciani.i.
iuſto iudicio ꝑmittens.xxvj. q.v.nec mirum.ꝟ.nec ideo.
Adduxiſti diem cōſolationis. Rhetoricorū more loquit:
qui ſibi iudicē conciliant ⁊ aduerſarium incitant. ¶ Itē
audierūt q̄ videbant amici eccleſie tribulare: q̄ debuerāt
cōpati ſcientes ſcelera membrorū eccleſie irrident quaſi
inimici. vnde Aug.in.pſ̄.xxxiiij. Si aliq̄n pedes noſtri hu
mana infirmitate in aliqd̄ pctm̄ mouent: inſurgūt lingue
iniquiſſimorū inimicorū: cū fuiſſet miſerendum. irrident
impij vn̄ dolent pij.v.q.v.§.ſed aliud.in fi.vnde.pſ̄.
Qui cuſtodiebant aīam meā.con.fe.in vnū/dicen. deus
dereliquit eū. Sed habet eccleſia ꝓ̄tes virtutes diſcernē
tes inter ꝓſpera ⁊ aduerſa: ⁊ nouū conſolantē ſpm̄ requi
rere: et in miſericordia dei ſperare: ⁊ poſt anguſtias peni
tētibus cōſolantē veniam dari: ⁊ inſultantibus ſupplicia
retribui. ¶ R Thau interpretat ſigna pluraliter: q: h̄
ſigno monſtrat illud ad quod multa ſignificātia referū-
tur. vnde Ezechi.ix. Signa thau in frōtibus virorū gemē
tiū ⁊c. in hoc crux dn̄i ſignificat: ſicut ipſius figura T te-
ſtatur. Et ſicut apud grecos ω vltima eſt: ita apud he-
breos thau. vnde dn̄s ait Apocal.j. Ego ſum alpha ⁊ o.
principium et finis. Hac cruce chriſtiani ſignantur ne ab
interfectoribꝰ interficiant. vn̄ Rabanus. Poſtea ſignat
baptizandus ſignaculo ſancte crucis tam in fronte q̄ in
corde: vt ab eo tēpore apoſtata diabolus in vaſe ſuo pri-
ſtino ſue interēptionis cognoſcens ſignaculū/iā ſibi de-
inceps illud ſciat eſſe alienum. vnde diabolus dixit. ſicut
narrat Grego. in dialogo de quodam iudeo qui ſupra ſe
fecerat ſignum crucis. heu heu vas vacuum: ſed ſignatū:
vnde nec ei nocuit. hoc legit ⁊ no.de cō.iiij.poſtea ſigna-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tur. Preterea thau/finis hebraicarū literarū: ſic crux chri
ſti que eſt finis legis ad iuſtitiā. Rom. x. Et quia oia teſta
mēti veteris ſigna dñice incarnationis ⁊ noſtre redēptio
nis ſunt ſacramēta: ideo thau virū interpretaꝛ ſigna: vt
per eadē ſigna/hoc vnū annūtietur in quo oia referūtur
ſigna iudiciorū dei. Saluanꝛ aūt electi ꝑ gemitum ⁊ do/
lorem ſignati. ꝑdunꝛ impij indurati deſignati. Apoca. vj.
¶ Ingrediaꝛ omne malū/qd̄ videris neſcire/coram te.
vox eccleſie. ⁊ vindemia eos futuris bonis/ſicut vinde/
miaſti me p̄ſentibꝰ ꝑ eos/ꝓpter iniq̄tates meas. iuſte ſcꝫ
multi enim gemitus mei: q: multi exceſſus. ⁊ cor meū me/
rens. ¶ Ingrediaꝛ omne malū ⁊c. q. d. quare non vindi/
cas dñe ſanguinē nr̄m. pſ̄. lxxviij. vindica dñe ſanguinē
ſeruorū tuorū ⁊c. et Apocaꝛ. vj. Uſq₃ quo dñe ſctūs ⁊ ve/
rus nō iudicas et vindicas ſanguinē noſtrū ⁊c. Et vinde
mia eos. hoc in iudicio cōplebitur: qñ mali recipient qd̄
merenꝛ: ſed impij auferunt tēporalia ⁊ in futuro amittēt
eterna. Et ſicut ſanctos deo ꝑmittente oppreſſerunt: ita
deo eos opprimēte/ſuſtinebunt penas eternas. quod tri/
mens eccleſia conquerendo adiungit. multi enim gemi.
mei: quia multa perditio filiorum impiorū eius: q: multi
perdūtur: pauci ſaluantur. Mat. xxij. ij. q. j. multi. in fi. ⁊c.

¶ Articulus Quintus. Aleph.

Quomodo exclama
tio ꝓphete ꝑ eccleſia a ſponſo deuiāte ad/
miratiōis et doloris plena. Quomodo. qñ
non bene cōueniunt. obtexit ſubito caligi/
ne erroris peccati et ignorantie. Eſt caligo bona de qua
dicit Exo. xix. Iam nunc veniam ad te in caligine nubis.
et alibi. pſ̄. xvij. ⁊ caligo ſub pedibus eiꝰ. ſed ſion eccleſia
nunc/caligine turbinis peccatorū et meroris regiꝛ: ⁊ ꝓie
cta eſt ꝑ magna parte de celo cōtēplationis ⁊ celeſtis cō
uerſationis. de altitudine glorie virtutū. de tutela dei: q:
diem dñi nō obſeruat quem vidit abraam ⁊ gauiſus eſt.
Geñ. xviij. Ioan. viij. ⁊ impegit in diē furoris. ¶ Itē quō
obtexit: myſtica ſion eccleſia caligine peccati ⁊ erroris et
ignorātie tegitur: q̄ tantis muneribꝰ autea in eccleſia pri
mitiua a ſuo ſpōſo ditabaꝛ. terrā inclytā iſrael. terrā pro/
miſſionis. terrā eccleſie peculiarē. terrā hereditatis eccle
ſie ſcilicet ſpecialiter acquiſitā et emptā ſanguine chriſti.
Ad literā de celo ꝓiectā cōſpicimus: q: quaſi inhabitata
eſt ⁊ deſerta. et ſiq̄ ſupſunt cultores: qñ arabes et ſarace
ni ſunt. Et hoc ideo: quia iā diu ipſa in mēbris prioribꝰ
actibus terrenis inheret: ⁊ eius vēter terre adheret. cuiꝰ
cōuerſatio in celis prius erat: ſed abijcitur iuſto dei iudi
cio: ⁊ nō recordatur ſcabelli pedū ſuorū. Quis em̄ eccle/
ſia fuerit habitatio pulcherrima dei miniſtrātibꝰ angelis
et dei ꝓtectione honorata multis miraculis: ⁊ diuinis ſo
latijs educata: ⁊ adhuc ſit in ſanctis. de con. di. iiij. q̄ris.
vltra mediū. tamen ſcabellum dicit dei ꝓpter adoratio/
nē in terra. pſ̄. xcviij. Adorate ſca. pe. eius: quoniā ſctm̄
eſt. Unde et moyſes videbat dñm iſrael: et ſub pedibus
eius quaſi opus lapidis ſapphiri. ⁊ quaſi celū. Exo. xxiiij.
ad mediū. quod ſerenū eſt. hoc ē celum. i. eccleſia de quo
dicit. pſ̄. xviij. Celi enarrāt gloriā dei. In furore ſuo. ſ. c.
ꝓximo dixi. ⁊ ſ. iiij. c. in ar. j. ſuper verbo/cōpleuit dñs fu/
rorē ſuū in vindicta. filiam ſion. quā tantū diligebat. pro/
iecit de celo/de celeſti cōuerſatione. terram inclytam iſrl
bonā ꝑus que afferebat fructū euangelicū: ⁊ in ꝯtempla
tione videbat deum ⁊ nō eſt recordatus ſca. pe. ſuorū. q:
deſertam eam patitur eſſe: que eſſe cōſueuerat ſedes dei.
¶ Itē quō obtexit ⁊c. eccleſie lumen ſcientie ⁊ ſpeculum
diuine cōtemplationis habuit: ⁊ nomen eius anteq̄ pec
caret in mēbris in celo ſcriptum fuit. de pe. di. iiij. ſi ex bo/
no. cum. §. ſe. Sed peccato detecto in terram ꝓſtruitur: ⁊
vitijs inquinaꝛ: et pedes dñi. i. veſtigia p̄ceptorū eius de/
reliquit quū eſſet templū in quo habitaret deꝰ ⁊ deambu
laret. ij. Cor. vj. Apocaꝛ. xxj. Ideo in die furoris ſui ab ho
ſtibus conculcatur: nec dñs recordatur: quia in die dñi et
in luce ſtare noluit: et tradidit eā in die furoris ſui. Iob.
iij. Pereat dies in qua natus ſum. ⁊ in qua homo de celo
cecidit. et colles: ⁊ mēbra chriſti fecit mēbra meretricis. j.
ad Cor. vj. i. babylonis. et ideo eius nō recordatur: ſꝫ in/
iuriā ſuā vlciſciꝛ. pſ̄. xcviij. Et vlciſcēs in oibꝰ adinuētio
nibus ſuis. ¶ Beth. Precipitauit. dñs qui ſolebat exal/
tare quia nō eſt conuerſa. Iohel. ij. de pe. di. j. cōuertimini
nec pepercit grām ſubtrahēdo. oia ſpecioſa iacob: virtu/
tes que pulchre ſunt. Sap. iiij. O q̄ pulchra eſt caſta ge/
neratio. deſtruxit. qui cōſtruxerat. in furore ſuo. qui natu/
ra mitis ⁊ miſericors eſt. de pe. di. j. quia diuinitatis. Mu
nitiones. paſtores doctores. virtutes q̄ armāt ⁊ muniūt
aiam. Ephe. vj. virginis iuda. eccl̄ie vel anime ꝑus caſte:
q: cecidit. xxxij. q. v. cū paulꝰ. Deiecit in terrā. ꝓnis deiē
in terrena deſideria qui eleuabat in celū/in celeſtē cōuer
ſationē: vbi paulus cōuerſabatur. Phil. iij. polluit. pollu
tū oſtēdit. xj. q. iij. quomō. qui mundauerat. pſ̄. l. Cor mū
dum crea in me deus. Regnū. eccleſie de quo. xxiij. q. vij. j.
ſi de rebus. ſacerdotes. ex de elec. fundamenta. j. mſo. vel
aia que dei erat tēplū. j. ad Cor. vj. et ij. c. ꝑncipes. ſenſus
quos ꝓmouerat qui ſolidati erant. Eccleſiaſtes. x. Ue ter
re vbi rex puer eſt. i. ratio puerilis. ⁊ cuiꝰ ꝑncipes. i. ſenſus
mane comedunt. i. in preſentibꝰ delectanꝛ. Beata terra/
cuius rex nobilis eſt/nobilitate morū. et cuius p̄ncipes. i.
ſenſus/comedūt in tp̄e ſuo. ſcilꝫ in eterno cōuiuio ieiunā
tes in hoc exilio. ¶ A Uel p̄ncipes prelatos/q̄ delitijs
affluunt: ⁊ ieſum crucifixū pauperē ⁊ eſurientē farſis cor
poribꝰ ⁊ rubentibꝰ buccis ꝑdicāt. xxxv. di. eccleſie. Ui prin
cipes non portant crucem/ſup quā fundatꝰ eſt principa
tus eorū cū chriſto: q̄ eā portauit ſup humerū: quā māda
uerat chriſtus deferri. Mat. x. ⁊ xvj. Mar. viij. Luc. viij.
et. xiiij. Eſa. ix. factus eſt p̄n. ſup hu. eiꝰ. et Ioā. xix. baiulās
ſibi crucē ⁊c. vbi Augꝰ. Grande ſpectaculū: ſed ſi ſpectet
impietas grā de ludibriū: ſꝫ ſi pietas grande myſterium.
Ridet impietas regem ꝓ virga regis lignū ſui portare
ſupplicij. videt pietas regem baiulantē lignū ad ſemet
ipm figendum: qd̄ ipſe etiam fixurus erat in frontibus re
gū ſpernendū oculis impiorū in quo erāt glorificāda cor
pora ſanctorū ipam ſuam crucem geſtans humero. cōmē
dabat et lucerne arſure q̄ ſub modio ponēda nō erat can
delabrū ferebat. Chryſo. Et ſicut victores: ita ⁊ ipſe in hu
meris portauit victorie ſignū T. Nec ſunt hodie prelati
principes pacis ſicut chriſtus: Eſa. ix. ſed guerre: et alios
ꝑſequētes: de quibus. pſ̄. cxviij. principes ꝑſecuti ſunt me
gratis. nō veniūt cū michaele in ſubditorū adiutoriū/ſꝫ
illud Daniel. x. Ecce mihael vnus de p̄ncipibus venit in
adiutoriū mihi. ſꝫ in rapinā ⁊ in diſpēdiū. xciij. di. diaconi.
v. ⁊ crudelitatē et tyrānidē. x. q. iij. §. de his. cū quinq₃. c. vſq₃
ad fi. queſtionis. ¶ Principes ſunt exercitus demonum
quū deberent eſſe exercitus dñi. Ioſue. v. Mala conſilia
tales p̄ncipes dant: ſꝫ ſpernēda ſunt. pſ̄. xxxij. Reprobat
cōſilia principū. Cōſtituti ſunt a chriſto ſuper oēm poſſeſ
ſionē ſuam principes. pſ̄. ciiij. et principē oīs poſſeſſionis
ſue. que ſunt bona eccleſiarū: que chriſti dicunꝛ eſſe. xij. q.
j. ſicut manifeſte. ⁊. q. ij. c. j. ⁊. c. Qui abſtulerit. j. q. iij. ſalua/
tor. ꝟ. quiſquis igitur. Sed ipſi mali p̄ncipes poſſeſſionē
chriſti diſſipant et cōſumūt et defraudāt. xij. q. ij. q̄ſquis.
quū q̄tuor ptes deberēt facere de bonis ſue eccleſie cathe
dralis: et vnā ſibi: aliā clericis: aliam pauperibus: aliam fa
brice diſtribuere. xij. q. ij. nobis. c. cōceſſo. c. quatuor. c. de
redditibus. c. cognouimus. c. mos. c. ſancimꝰ. totum nunc
quaſi rapiūt. xciij. di. diaconi ſunt. ꝟ. ſed cunctis auferunt
vniuerſa. ⁊. j. ſolus epiſcopus incumbit bonis. ſolus ſibi
vendicat vniuerſa. ſolus partes inuadit alienas. ſolus oc
cidit vniuerſos. ¶ Principes noſtri p̄lati/ꝓut communi
ter infideles. Eſa. j. Principes tui infideles: ſocij furum
⁊c. infideliter bona eccleſiarū diſpenſantes. conſangui/
neis et amicis: vt. p. c. c. quiſquis. ⁊. lxxxvj. di. non ſatis. vt
de hiſtrionibus ⁊ ioculatoribus/⁊ alijs qui ſeruiūt in clā
culo taceamus. Socij furum. Notariorum ſuorū et tene/